

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

RADIO MARYJA
KATOLICKI GŁOS W TWOIM DOMU

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

16-22 lutego 2023 r., nr 1243

Koncert zapustowy w Podbrodziu

Mile spędzony czas

Dobiegł końca okres Karnawału. Wkrótce będziemy mieli Wielki Post, który jest czasem wyciszenia i skupienia, jak też czas przygotowania do obchodów święta Wielkanocy i oczekiwania Zmartwychwstania Pańskiego. Zanim jednak nastanie post wielkanocny, mamy jeszcze czas na wesołą zabawę – Zapusty. To czas, kiedy należy wybawić, wytańczyć, wyśmiać i wykrzyknąć.

W dniu 12 lutego Świąciański Oddział Rejonowy ZPL zaprosił wszystkich do Centrum Kultury w Podbrodziu na koncert zapustowy. Na licznie przybyłych gości czekał wzruszający program artystyczny, w którym wzięli udział miejscowi artyści.

Tego dnia przed publicznością wystąpił zespół „Magunianka” z Magun oraz zespół „Marzenie” z Nowych Świącian, pod kierownictwem Jeleny Gryncewicz. Swój program artystyczny zaprezentował Siergiej Browko. Dwie piosenki – „Miata matka syna” oraz „Lipka” – zaśpiewały uzdolnione uczennice Gimnazjum „Żejmiana” w Podbrodziu. Kilka utworów na gitarze wykonał Zbigniew Jedziński. Piękne polskie melodie zagrał i zaśpiewał znany i lubiany zespół „Wiza”.

Na koncert zapustowy do Podbrodzia przybyli dostojni goście. Wśród nich wymienić należy po-
sta na Sejm Republiki Litewskiej

z ramienia AWPL-ZChR Czesława Olszewskiego.

– Jestem niezwykle wzruszony z bycia tu razem z wami. Dziękuję Opatrzności Bożej za to, że pokierowała tak, że mogłem być na tak pięknym koncercie – powiedział w swoim przemówieniu poseł. Czesław Olszewski również nie szczędził szczerych słów zachwytu w adres wszystkich artystów, którzy tego dnia wykonali piękne piosenki. Życzył wszystkim wszelkich łask Bożych i dalszego pielęgnowania polskich tradycji na tej ziemi.

– W imieniu Świąciańskiego Rejonowego Oddziału ZPL serdecznie dziękuję wszystkim uczestnikom koncertu zapustowego, który to już mówi nam o tym, że się zbliża okres Wielkiego Postu, czas zadumy, czas refleksji, czas oczekiwania Zmartwychwstania Pańskiego. Ale to jeszcze nie dziś. Dziś życzymy Państwu dobrych emocji, pogodnego

Dokończenie na s. 20

Obchody 160. rocznicy Powstania Styczniowego i Dnia Odrodzenia w Gimnazjum im. św. St. Kostki

W hołdzie bohaterom

FOT. ARCHIWUM

Od kilku miesięcy gimnazjaliści z różnych szkół rejonu wileńskiego pogłębiali wiedzę o Powstaniu Styczniowym i życiu przywódców powstania, co niewątpliwie daje poczucie dumy i szacunku do naszej wspólnej historii

W piątek, 10 lutego 2023 r., w Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu odbyła się impreza, poświęcona obchodom 160. rocznicy wybuchu Powstania Styczniowego i zbliżającego się Dnia Odrodzenia Państwa Litewskiego.

Na uroczystość przybyło liczne grono zaproszonych gości: postanka na Sejm Republiki Litewskiej Rita Tamašunienė, I Sekretarz Ambasady RP – Konsul Irmina Szmalec, zastępca dyrektora Administracji Rejonu Wileńskiego Albert Narwojsz, st. specjalista Wydziału Oświaty Samo-

rządu Rejonu Wileńskiego Jarosław Subocz, starosta gminy Podbrzezie Agata Puncėvičienė, przewodnicząca wspólnoty okolicy Podbrzezie-Glinciszki Franciszka Grejciun, administratora domu kultury w Glinciszkach Alina Kostiuševienė.

Dokończenie na s. 7

Studniówka w gimnazjum w Jałówce

W Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałówce miała miejsce tradycyjna impreza studniówkowa. To moment, w którym młody człowiek zaczyna rozumieć, że coś się kończy, ale jednocześnie coś zaczyna.

W wielu kulturach obecne są różnorodne rytuały związane z wejściem w dorosłość. W naszej kulturze bez wątpienia takim momentem jest matura. Niektórzy nazywają ją najważniejszym egzaminem w życiu. Nierzadko od jej wyników zależy cała przyszłość młodego człowieka.

Sam egzamin to oczywiście wiele stresu i nieprzespanych wcześniej nocy. Dlatego potrzebne będzie przygotowanie do tego czasu. I właśnie na 100 dni przed maturą uczniowie ostatnich klas przeżywają tzw. studniówkę.

W Gimnazjum św. Jana Bosko w Jałówce uczniowie IIG, III G i oczywiście IV G klasy wraz z nauczycielami i rodzicami 4 lutego

Dokończenie na s. 7

FOT. ARCHIWUM

Maksyma tygodnia:

„Są dwie drogi, aby przeżyć życie. Jedna to żyć tak, jakby nic nie było cudem. Druga to żyć tak, jakby cudem było wszystko”.

Albert Einstein

FOT. ARCHIWUM

Niebowskazy

NIE

*Nie posypujecie cukrem religii
nie wycieracie jej gumą
nie ubieracie w różowe gałgany aniołów fruwających
ponad wojną
nie odsyłacie wiernych do fujarki komentarla.
Nie przychodzę po pociechę jak po talerz zupy
chciałem nareszcie oprzeć swoją głowę
o kamień wiary*

Ks. Jan Twardowski

Połączenie młodości z doświadczeniem zaowocuje pięknymi wynikami w pracy

Lista
nr

1

W wyborach samorządowych 5 marca 2023 r. z ramienia Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin (AWPL-ZChR) w jedenastu samorządach Litwy na listach pod nr 1 wystartuje 390 osób.

Na listach kandydatów figuruje wiele znanych i szanowanych w swych środowiskach i wspólnotach osób, przedstawiciele sześciorodowości: Polaków, Rosjan, Białorusinów, Ukraińców, Litwinów i Tatarów. Na listach AWPL-ZChR są ludzie o różnych zawodach i miejscach pracy, m. in. nauczyciele, lekarze, pracownicy socjalni, samorządowcy, inżynierowie, przedsiębiorcy, dziennikarze, ludzie kultury, rolnicy... Jest też sporo młodzieży, maturzystów i studentów, 15 z nich jest w wieku 18-24 lat, a 50 – w wieku 25-35 lat.

Przedstawiamy Państwu krótkie wywiady z młodymi osobami, które na listach kandydatów do Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego i Rady m. Wilna znajdują się na czołowych pozycjach i zajmują miejsca w pierwszej dziesiątce.

Biblioteka – to nie archiwum i nie przechowalnia książek, a swoiste centrum kultury – twierdzi MIROSLAW WOJCIELEWICZ, dyrektor Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego, „trójka” na liście kandydatów z ramienia AWPL - ZChR

Fenomen na skalę Litwy

Trzecie miejsce na liście to prawdopodobnie dowód uznania dla twych osiągnięć zarówno na niwie zawodowej, jak i społecznej. Jak w skrócie wyglądałoby twoje CV?

Urodziłem się, kształciłem, dorastałem i dotychczas mieszkam w Rudominie. Po ukończeniu miejscowej szkoły średniej podjąłem studia na kierunku ekonomii na Uniwersytecie w Białymstoku, gdzie obroniłem też pracę magisterską. Od 5 roku życia i do wieku 30 lat uczęszczałem do Zespołu Pieśni i Tańca Ludowego „Zgoda”. W międzyczasie zaliczyłem również studia choreograficzne w Rzeszowie, co zaowocowało tym, że prowadziłem starszą grupę taneczną „Zgody”. Udzielałem też lekcji tańca w Miednikach i Rakańcach, a obecnie jestem choreografem starszej grupy tanecznej w „Rudomiance”. Przez pewien czas pełniłem funkcje kierownika komercyjnego w wydawnictwie „Magazynu Wileńskiego”, a w ciągu ostatnich 9 lat pracuję na stanowisku dyrektora Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego. Od dwóch kadencji jestem prezesem koła ZPL w Rudominie. Wraz z żoną Edytą wychowujemy dwójkę dzieci: 1,5-letniego Jakuba oraz 8-letnią – Kaję.

Centralna Biblioteka Samorządu Rejonu Wileńskiego ma najbardziej rozbudowaną sieć bibliotek na Litwie. Dzięki czemu udało się ją zachować?

Zgadza się. CBSRW jest swoistym fenomenem na skalę kraju. Podczas gdy biblioteki na Litwie są powszechnie zamykane i likwidowane, nam udało się zachować wszystkie swoje filie, a mamy ich aż 42! Rzecz zroz-

miała, że nie udałoby się tego dokonać bez wsparcia naszego samorządu. Znamienne jest również to, że zmieniło się również postrzeganie tych placówek. W dobie obecnej biblioteka – to nie archiwum i nie przechowalnia książek, a swoiste centrum kultury, gdzie można nauczyć się obsługi komputera, korzystania z Internetu, zapłacenia rachunków itd., itp. Jest ona również miejscem spotkań, stwarzającym możliwość wymiany informacji i poglądów, a przy okazji wypożyczenia interesującej książki. Interesów CBSRW i jej czytelników mam możliwość reprezentowania i bronienia w Radzie Stowarzyszenia Bibliotek Publicznych Litwy, której członkiem jestem od dwóch kadencji. Przed przyjęciem jakiegos rozporządzenia w kwestii działalności bibliotek przedstawiciele rządu zawsze konsultowali się właśnie z Radą SBPL.

W wyborach samorządowych startujesz po raz pierwszy. Jeżeli trafisz do Rady, a jestem przekonany, że tak się stanie, będziesz realizował program wyborczy AWPL – ZChR, na czym polega jego siła przyciągania?

Najważniejszymi walorami naszego programu wyborczego jest to, że jest on realny i skierowany na ulepszenie dobrobytu mieszkańców rejonu, niezależnie od narodowości, wyznania i pozycji społecznej. Od lat przedstawiciele AWPL - ZChR starają się być jak najbliższ ludźmi, wychodząc naprzeciw ich oczekiwaniom. Ponadto partia reprezentuje wartości, które są mi bliskie i zrozumiałe. Faktycznie na Litwie jest to jedyna siła polityczna, która nie na słowach, a konkretnymi działaniami broni tradycyjnych wartości chrześcijańskich, na których bazowała się i powinna opierać kultura europejska.

Rozmowa z IWONĄ KAZAKIEWICZ, kandydatką do Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego z ramienia Akcji Wyborczej Polaków na Litwie - Związku Chrześcijańskich Rodzin

Nie boję się wyzwania...

Od lat działasz w największej polskiej organizacji społecznej. Skąd

wzięło się twoje przywiązanie do polskości?

Urodziłam się w Wilnie. Zarówno moi, jak i rodzice męża, dziadkowie i pradiadkowie pochodzą z Wileńszczyzny. Z mężem wychowujemy dwóch synów. Jestem Polką i tym się szcycę. Ukończyłam polską szkołę, w domu mówimy po polsku, dzieci uczęszczają do polskiej szkoły. Cieszy fakt, że mamy polskie placówki oświatowe, nabożeństwa w języku polskim, media, kulturę, tradycje i piękne obyczaje. Kontynuując wątek polskości pragnę zaznaczyć, że już od ponad 5 lat pracuję w ZPL, a od prawie 2 lat pełnię funkcję Sekretarza Wileńskiego Rejonowego Oddziału Związku Polaków na Litwie. Lubię swoją pracę, bo mam możliwość kontaktowania z ludźmi i dzięki temu poznałam wiele interesujących osób z różnych środowisk.

Ukończyłam studia na kierunku zarządzania biznesem w sferze turystyki i studia magisterskie w dziedzinie zarządzania organizacjami oświaty. Nie boję się wyzwań, bo człowiek na swej drodze życiowej ciągle spotyka jakieś trudności i przeszkody, które czegoś uczą i wzbogacają jego doświadczenie. Uważam, że dojrzałam i jestem gotowa do pracy jako radna.

Urodziłaś się i wychowałaś w Wilnie, a w wyborach będziesz ubiegać się o mandat radnej Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego?

Tak się zdarzyło, że od ponad roku jestem mieszkanką rejonu wileńskiego. I muszę zaznaczyć, że jego mieszkańcy mają dużo przywilejów, o czym sama się przekonałam: odczułam to płacąc za pobyt dziecka w przedszkolu (płaciłam o 50 euro mniej miesięcznie niż uczęszczając do przedszkola w Wilnie), mamy także ulgi na wywóz śmieci, ogrzewanie...

Nie jest sprawą przypadku, że znalazłam się na liście kandydatów z ramienia Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin, bo wartości, których ta partia broni są dla mnie bliskie i zrozumiałe. Bliskie jako dla osoby wierzącej, jako Polki i matki dwójki dzieci. Jako radna będę się starała w miarę możliwości trzymać rękę na pulsie i reagować na nurtujące problemy mieszkańców współpracując z administracją samorządu. Zawsze jestem gotowa do niesienia pomocy. Wierzę, że wszyscy razem wiele potrafimy zdziałać. Napoleon Bonaparte powiedział kiedyś: „Cierpliwość, wytrwałość i pot tworzą niepokonaną kombinację sukcesu”.

Po wywalczeniu mandatu radnej na co zwróciłabyś największą uwagę?

Jako radna przede wszystkim będę kontynuować dotychczasową działalność zgodnie z naszym programem wyborczym, a także chciałabym zadbać o maksymalne wykorzystanie atrakcyjnych miejsc Wileńszczyzny do przyciągnięcia więcej turystów oraz do zaangażowania uczniów i młodzieży do aktywnego,

zdrowego i pożytecznego spędzenia czasu, a nie siedzenia przy gadżetach. Zależałoby mi na tworzeniu miejsc aktywnego spędzania czasu, skutecznym realizowaniu pomysłów mieszkańców, inicjowaniu imprez i wydarzeń promujących wartości chrześcijańskie. Piękne, historyczne, patriotyczne, religijne zakątki i zabytki rejonu wileńskiego można wykorzystywać do wyjazdowych lekcji dla uczniów, aby każdy z bliska mógł poznać piękno naszej małej Ojczyzny i być dumnym z jej historii.

Krótki wywiad z Robertem Rackiewiczem, dyrektorem-wydawcą „Tygodnika Wileńszczyzny”, asystentem posła do Parlamentu Europejskiego

Młodość łamie stereotypy

Co wpłynęło na to, że zdecydowałeś się na kandydowanie do Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego i jak tę decyzję odebrali twoi najbliżsi?

Moją kandydaturę wytypowało koło ZPL. Odebrałem to jako dowód wielkiego zaufania i uznania więc długo się nie zastanawiałem i wyraziłem zgodę. Jest to już drugi mój start w wyborach samorządowych. Przed laty kandydowałem do Rady również z listy wyborczej Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin.

Bliscy bez zastanowienia moje postanowienie zaaprobowali i dobrowolnie zaoferowali pomoc, żądając jak najszybszego dostarczenia ulotek, gadżetów i plakatów agitacyjnych. **Na liście kandydatów z ramienia AWPL-ZChR znajdujesz się na wysokiej piątej pozycji. Jest to prawdopodobnie dowód uznania za dotychczasową działalność zarówno w ramach struktur partyjnych (AWPL-ZChR), jak i społecznych (ZPL). Czy mógłbyś pokrótce przedstawić swoje CV?**

Od lat uczestniczę w działalności AWPL-ZChR i ZPL. Jest to mój świadomy wybór, gdyż zarówno cała moja rodzina, jak i ja od zawsze popieraliśmy i popieramy te ugrupowania, które promują i bronią fundamentalne wartości chrześcijańskie. Jest to opoka, na której chciałbym również opierać budowę przyszłości swej rodziny.

Ukończyłem Gimnazjum im. A. Mickiewi-

cza w Wilnie (obecnie Liceum). Studiowałam w Filii Uniwersytetu Białostockiego w Wilnie na wydziale ekonomii. Obroniłam licencjat i byłam w pierwszej promocji magisterki w swym rodzinnym mieście, gdyż przedtem magisterkę można było obronić tylko w Białymstoku.

Od siedmiu lat jestem dyrektorem wydawnictwa „Tygodnika Wileńszczyzny”.

Pod adresem młodzieży nieraz były kierowane zarzuty, że jest ona apolityczna, obojętna na sprawy społeczne, a z drugiej strony chciałaby mieć „wszystko i od razu”. Tymczasem na liście kandydatów z ramienia AWPL-ZChR jest sporo młodych osób, jakbyś skomentowała ten fakt?

Moim zdaniem, jest to pozytywne zjawisko i młodzież właśnie takim zaangażowaniem przełamuje stereotypy. Oczywiście, start w wyborach jest krokiem do zrobienia kariery, ale robionej pod okiem starszych, bardziej doświadczonych kolegów. Młodzież potrzebuje dobrych przykładów, uwag i porad. Co zaś dotyczy zwrotu „wszystko i od razu”, to uważam, że odnosi się do osób bardzo młodych, które z biegiem czasu ustatkują się i rozumieją, że nie wszystko można otrzymać od razu. Osobiście kieruję się zasadą step by step, czyli krok po kroku dążąc do wytyczonego celu.

Trzy pytania do KAROLINY PIETRUSEWICZ, kandydatki do Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego z ramienia AWPL-ZChR

Zaufania nie zawiodę

Podjęłaś się wielkiego wyzwania i postanowiłaś zaważyć o mandat radnej. Może mogłabyś pokrótce opowiedzieć o sobie i odpowiedzieć, czy trudna była to decyzja?

Nazywam się Karolina Pietrusiewicz. Kandyduję w wyborach samorządowych do Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego z ramienia Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin (Lista Nr. 1). Znajdziecie mnie pod nr 10.

Jestem pracownikiem Wielofunkcyjnego Ośrodka Kultury w Rudominie i piastuję stanowisko zastępcy dyrektora. Aktywnie uczestniczę w życiu placówki kulturalnej, w której pracuję, dobrowolnie podejmuję się różnych zajęć dodatkowych. Pracę swą bardzo lubię. Wykonuję ją nie oszczędzając sił, energii i czasu. Słowem, angażuję się na całego i odczuwam ogromną satysfakcję, gdy udaje się wcielić w życie to, co zaplanowałam.

Znana sentencja głosi: „Wybierz pracę, którą kochasz, a nie przepracujesz ani jednego dnia więcej w swoim życiu”. Według opinii kolegów, swoją pracę wykonuję dobrze i jestem postrzegana jako osoba pracowita i odpowiedzialna. Ponadto jestem patriotką swej małej Ojczyzny i znawczynią kultury rejonu wileńskiego, zaangażowaną w jej rozwijanie, promowanie i pielęgnowanie. Tańczę oraz pro-

wadzę dziecięcą grupę taneczną w Zespole Pieśni i Tańca Ludowego „Rudomianka”.

Jesteś osobą młodą, ale umiesz pogodzić pracę z hobby. Skąd masz te nawyki?

Już w trakcie nauki w gimnazjum udzielałam się społecznie. Aktywnie działałam na rzecz placówki oświatowej i społeczności polskiej, a jednocześnie nie miałam żadnych kłopotów z nauką. Byłam przewodniczącą samorządu gimnazjum. Podczas swojej kadencji podejmowałam się różnych inicjatyw, których celem było stworzenie przyjaznych i dobrych warunków nauki w placówce oświatowej. Teraz mam o wiele szersze możliwości zrealizowania swych pomysłów i dotarcia do szerszego grona odbiorców.

Dlaczego zdecydowałaś się na kandydowanie z listy AWPL-ZChR i jak wyobrażasz swą pracę w Radzie?

W rejonie wileńskim mieszkam od urodzenia. Mam zaszczyt kandydowania z ramienia AWPL-ZChR. To mój świadomy wybór bo wiem ta partia reprezentuje poglądy i wartości, które podzielam. Podstawowymi wartościami, którymi kieruję się od zawsze to: Bóg, Rodzina i Ojczyzna, której z poświęceniem i oddaniem pragnę służyć. Jestem absolwentką Uniwersytetu Wileńskiego. Ukończyłam studia medyczne w dziedzinie zdrowia publicznego. Jestem przekonana, że nabyta w czasie studiów wiedza będzie pomocna w mojej pracy na rzecz mieszkańców naszego rejonu. Chciałabym być pośrednikiem między mieszkańcami a władzami samorządowymi. Jestem zwolenniczką polityki „małych kroków” i nie popieram gwałtownych zmian. Stawiam na działania przemyślane i konsekwentnie będące dążą do ich zrealizowania.

Jestem osobą młodą i obiecuję swój młodzińczy potencjał wykorzystać dla dobra mieszkańców rejonu wileńskiego. Uważam, że oddany na mnie głos będzie dowodem zaufania. Ze swej strony będę się starała, aby tego zaufania nie zawieść.

Trzy pytania do Wiktora Jusieła, dyrektora portalu informacyjnego L24.lt i Radia Wilno, doradcy posła na Sejm RL

Najważniejszy jest kontakt z mieszkańcami

Po dłuższej przerwie zdecydowałaś się wziąć udział w wyborach samorządowych i kandydujesz do Rady m. Wilna. Proszę pokrótce opowiedzieć o sobie: skąd pochodzisz, gdzie studiowałaś, czy założyłaś rodzinę?

Urodziłam się w Solecznikach w polskiej rodzinie o głębokich tradycjach i wartościach chrześcijańskich. Będąc uczniem miałam możliwość porównania systemów szkolnictwa zarówno na Litwie, jak i za granicą – przez rok pobierałam naukę w szkole w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Jestem absolwentką Wileńskiego Uniwersytetu Technicznego im. Giedymina. Od

wielu lat jestem doradcą posła na Sejm RL, a także dyrektorem portalu informacyjnego L24.lt i Radia Wilno. Obecnie przebywam na urlopie rodzicielskim i wspólnie z żoną Raimondą wychowujemy bliźnięta – około rocznych Oskara i Łukasza oraz 5-letniego Patryka.

Dlaczego zdecydowałaś się kandydować w wyborach samorządowych?

Biorę udział w wyborach, ponieważ uważam, że losy samorządów powinny być powierzone ludziom, zaangażowanym w sprawy miasta, którzy troszczą się o ulepszenie warunków życia i dobrobyt jego mieszkańców. Jestem przekonana, że dla radnego najważniejszy jest kontakt z mieszkańcami i odpowiedzialne traktowanie ich potrzeb. Drzwi do pokoju przyjęć radnego powinny być zawsze otwarte, a on sam powinien być wyczułony na problemy wyborców.

W wyborach startujesz z listy Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin. Postulaty AWPL-ZChR są zgodne z twoimi poglądami?

Zdecydowanie tak. W swej pracy zawodowej często spotykam się z różnymi ludźmi, znam problemy, z którymi borykają się na co dzień. Przeważnie są to rdzenni mieszkańcy Wileńszczyzny, których interesy najlepiej reprezentuje i należne im prawa broni Akcja Wyborcza Polaków na Litwie – Związek Chrześcijańskich Rodzin. Cieszę się, że mam możliwość reprezentowania tej partii politycznej, która zrzesza ludzi, mających klarowną wizję samorządowości i poczuwających się do odpowiedzialności za rozwój zarówno Wilna, jak i całej Wileńszczyzny.

Rozmowa z BEATĄ ALEKSANDROWICZ, aktywną działaczką społeczną, kandydatką do Rady m. Wilna z ramienia AWPL-ZChR

Tvoja radna w Twoim mieście

Pomimo młodego wieku posiadasz niebagatelne doświadczenie zarówno na niwie działalności społecznej, jak też zawodowej i prawdopodobnie dlatego zdecydowałaś się na udział w wyborach do Rady Samorządu m. Wilna? Od jak dawna związana jesteś z tym miastem?

W Wilnie mieszkam nieprzerwanie już od kilkudziesięciu lat. Rodowitą wilnianką jest moja mama, jak zresztą cała jej rodzina, która od stuleci zamieszkiwała dzielnicę Antokol. Wraz z mężem wychowujemy synka przedszkolaka, któremu nadaliśmy imię patrona Wilna – Krzysztof.

Po ukończeniu studiów licencjackich na Litewskim Uniwersytecie Edukologicznym uzyskałam kwalifikacje nauczycielki historii, po dwóch latach zaś na Uniwersytecie im. Michała Römera w Wilnie uzyskałam dyplom

magistra z zarządzania strategicznego (kierunek – europeistyka). Nie do przecenienia jest doświadczenie, jakie zgromadziłam podczas stażu w Sejmie i Senacie RP. Wiele pozytywnego wyniosłam również ze staży w Parlamencie Europejskim: będąc w swoim czasie stażystką Joanny Skrzydlewskiej, europosłanki z Polski, następnie zaś – europosła, lidera ZPL i AWPL Waldemara Tomaszewskiego.

Niemal od dekady jestem związana z portalem L24 i rozgłośnią Radio Wilno, gdzie prowadziłam w swoim czasie audycję autorską „Rozmowa Dnia”. Po urlopie macierzyńskim wróciłam do Samorządu Rejonu Wileńskiego (w którym pracowałam przez 7 lat), gdzie pełnię obecnie funkcję doradcy mera Marii Reks. Zawsze, odkąd siebie pamiętam, byłam aktywna społecznie. W ramach sprawowania funkcji prezesa koła ZPL w Mościskach wraz z innymi zapaleńcami podwileńskimi zaktywizowaliśmy lokalną społeczność polską, a największą dumą naszą jest zainicjowany z potrzeby serca i pomyślnie zrealizowany projekt „Upamiętnienie w podwileńskim Rubnie miejsca spoczynku Jana Konrada Obsta” (założyciela Muzeum Adama Mickiewicza w Wilnie).

O mandat radnej ubiegasz się z listy Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin. Na czym, twoim zdaniem, polega siła przyciągania tej formacji politycznej?

Od lat jestem członkiem AWPL-ZChR, z którą to formacją polityczną łączy mnie wrażliwość na potrzeby mieszkańców, wartości chrześcijańskie i tradycyjnej rodziny oraz działania, w centrum których znajduje się Człowiek. Ponadto reprezentuje i broni polskości na Litwie, a całe moje życie zawsze nierozdzielnie z nią się wiązało. Jestem wychowana w duchu przywiązania i zamiłowania do wszystkiego, co rodzime, nasze, polskie. Zawsze z ogromną dumą podkreślałam swoją narodowość, choć niejedną przysnę, że bycie Polakiem na Litwie do łatwych wyzwań nie należy.

Na start w wyborach zdecydowałam się – notabene po raz drugi – bowiem dobrze znam miasto, zarówno jego potencjał, jak też bolączki i problemy wilnian, z którymi należy się zmierzyć.

Jako radna, osoba wierząca i matka – jakim problemom poświęciłabyś szczególną uwagę?

Praca radnej pozwoliłaby na niesienie pomocy mieszkańcom stolicy z maksymalnym wykorzystaniem niemałego już doświadczenia pracy w samorządzie terytorialnym. W razie wygranej zapewniam, że będę aktywną częścią zgranej drużyny AWPL-ZChR w Radzie m. Wilna, która oddanie, sumiennie, otwarcie i aktywnie będzie pracowała na rzecz wilnian i z pożytkiem dla nich. „Twoja radna w Twoim mieście” – te słowa są moim mottem przewodnim, którym się posługuję w kampanii wyborczej i jeśli taka będzie wola wilnian, to zgodnie z nim, będę radną, która zawsze odbierze telefon, wysłucha, doradzi i pomoże.

Jako matka dołożę wszelkich starań, by (we współpracy z Ministerstwem Zdrowia) szpitale dziecięce w Wilnie były placówkami szczególnej troski, by były odpowiednio dopieszczone. Uważam bowiem, że właśnie stan tych placówek najlepiej odzwierciedla to, jak państwo dba o swoich obywateli. Zresztą dotyczy to nie tylko dziecięcych placówek zdrowotnych.

Wybory samorządowe odbędą się 5 marca, w okresie tradycyjnych kiermaszy kaziukowych zarówno na Wileńszczyźnie, jak i w Polsce. Mimo tego gorąco zachęcam Was, drodzy wilnianie, do przyjscia do urn wyborczych i oddania głosu na listę Nr 1 oraz poparcia mojej kandydatury (wpisania do jednej z pięciu kratek numeru 10).

Uroczysty apel przy pomniku AK w Krawczunach

Dzień urodzin Armii Krajowej

Dzień 14 lutego to nie tylko hałaśliwe walentynki, ale też święto znacznie poważniejsze, mające duże znaczenie dla sprawy polskiej i każdego Polaka.

Data historyczna, niewątpliwie ważna w dziejach Polski XX wieku. Symboliczny, często wręcz legendarny ślad zostawiła Armia Krajowa i jej żołnierze w pamięci wileńczyków. Pamięć tę czczą, przekazując młodemu pokoleniu.

Trzymając się tradycji, co roku w ten pamiętny dzień, z bukietem kwiatów i zapalonymi zniczami, społecznicy i aktywiści z gminy zujuńskiej rejonu wileńskiego przybyli do Krawczun, gdzie przy pomniku upamiętniającym jedną z największych bitew Armii Krajowej z regu-

larnymi oddziałami Wehrmachtu i SS, przeprowadzono uroczysty apel, przypomniano znaczenie dzisiejszej daty, zmówiono krótki pacierz. W pięknej akcji uczestniczyli przedstawiciele starostwa zujuńskiego, kół

ZPL i AWPL- ZChR w Zujunach i Płocieniskach, Wielofunkcyjnego Ośrodka Kultury w Rudominie (filia w Zujunach), Centralnej Biblioteki Rejonu Wileńskiego w Rudominie (oddział w Zujunach).

Zajęcia edukacyjne w Mariampolu

Magia decoupage

W Centrum Kultury w Mariampolu, który jest filią Wielofunkcyjnego Ośrodka Kultury w Radominie, odbyło się zajęcie edukacyjne „Magia decoupage”. Wzięły w nim udział dzieci, które uczęszczają do koła plastycznego działającego przy tej placówce kulturalnej. Swoim pociechom towarzyszyli również ich rodzice. Zajęcie przeprowadziła Teresa Skocznyk.

Decoupage to technika zdobienia, która polega na naklejaniu na dekorowanym obiekcie warstw cienkiego papieru, między innymi serwetek. Osoba stosująca tę technikę wycina z materiałów interesujące ją gotowe wzory, a następnie układa z nich kompozycję, która zostaje trwa-

le przymocowana do wybranego podłoża. Jest to wyjątkowa technika ozdabiania, która bez dużych nakładów finansowych pozwala stworzyć wyjątkowe przedmioty.

Podczas warsztatów w Mariampolu dzieci oraz ich rodzice poznali, czym jest technika decoupage i jak nią się posługiwać. Mieli również okazję własnoręcznie wykonać piękną dekorację stosując tę metodę.

Każdy uczestnik zajęcia otrzymał niezbędne do pracy materiały: drewniane deski do krojenia, klej, farbę, pędzelki, serwetki z różnymi wzorami. Następnie pod czujnym okiem prowadzącej warsztaty oraz stosując się do jej wskazówek wszyscy pilnie pracowali. W wyniku tej pracy powstały prawdziwe cudowniki. Uczestnicy za-

jęcia mogli swoje wyroby zabrać do domu. Będą niepowtarzalną pamiątką bądź prezentem na różne okazje.

Praca nad dekorowaniem różnych przedmiotów techniką decoupage całkowicie pochłonęła uwagę uczestników warsztatów. Czas upłynął niepostrzeżenie. Dzieci się niezmiernie cieszyły, gdy w wyniku ich wysiłku twórczego powstawały piękne przedmioty.

Organizatorzy oraz uczestnicy zajęcia pragną serdecznie podziękować Wielofunkcyjnemu Ośrodkowi Kultury w Rudominie, na czele z dyrektorką Wioletą Cereszką, za wsparcie finansowe, które umożliwiło zakup potrzebnych do warsztatów materiałów.

Andrzej Aszkiełowicz

Koncert w Szkole Podstawowej im. Cz. Miłosza w Pakieniu

Poznaj szkołę od podszewki

„Poznaj szkołę od podszewki” – to hasło koncertu, który miał miejsce 12 lutego w Szkole Podstawowej im. Cz. Miłosza w Pakieniu. Celem spotkania było, jak powiedzieli prowadzący: „Przeżyć z nami – szkolną bracią – niedzielne popołudnie i pokazać, czym uczeń żyje w szkole oprócz lekcji”. Obejrzyć wystąpienie przyszli rodzice, dziadkowie, uczniowie, nauczyciele i mieszkańcy okolic.

Program artystyczny składał się z trzech części. Gospodarzami pierwszej były uczniowie klas młodszych. Było barwnie, hucznie i wesoło. Gromadka dzieciaków z przedszkola pokazała swoje pierwsze kroki taneczne oraz delikatny, szczerzy, dziecięcy śpiew, któremu towarzyszyły odpowiednie ruchy. Dzieci grupy przygotowawczej odważyły się na utwór w języku państwowym poświęconym Litwie. Zespół „Bursztyнки” junior rozbawił wszystkich skoczynym tańcem i śpiewem piosenki „Na zielonym polu” oraz uroczym

„Tańcem morskim”. Talenty aktorskie uczniów widzowie podziwiali w inscenizacji wszystkim znanej baśni „Czerwony Kapturek”, która została wzbogacona pięknym tańcem kwiatów.

W kolejnej części programu głos zabrała dyrekcja szkoły. Pani dyrektor, Janina Nowickaja, zapoznała z zachodzącymi zmianami w systemie oświaty, do czego mają być przygotowani uczniowie i jaka ma być w tym rola rodziców oraz szkoły. Zastępca dyrektora, Irena Mazajło, przedstawiła zwycięstwa uczniów. Zaprezentowała migawki z licznych wyjazdów oraz powiadomiła o współpracy, jaką od wielu lat prowadzi szkoła. Przedstawiła przyjaciół naszej placówki – tych, którzy już wiele lat wspierają szkołę i tych, którzy dopiero dołączyli do tego grona.

W trzeciej części programu artystycznego do dzieła porwali się starsi uczniowie, którzy rozpoczęli od teatralizacji fragmentu ballady opartej na motywach „Świtezianki” A. Mickiewicza. Wystąpili również

miłośnicy poezji, mający niebanalny talent recytatorski oraz poetycki. Nowością był debiut liryczny uczennicy klasy 9, spod pióra której powstały twórcze strofy. Dziewczęta zespołu „Bursztyнки” w pięknych strojach ludowych zawirowały w tańcu do piosenki „Walc wileński”. Na scenie nie zabrakło również brzmienia gitar i męskich głosów. Wrażenie zrobił patriotyczny rap w wyłącznie męskim wykonaniu. Niespodzianką była piosenka wzbogacona akompaniamentem pięciu gitarzystów starszych klas.

Cieszymy się, że w dzisiejszym zabieganym świecie spraw są ludzie, którzy znaleźli czas, by przeżyć niedzielne popołudnie w szkole i zobaczyć, czym się interesuje współczesna młodzież oraz dzieci XXI wieku. Nasza szkoła nie produkuje geniuszy, ale dba o to, by z niej wyszli w świat ludzie, którzy będą tworzyć zdrowe społeczeństwo, otwarte na potrzeby innych, życzliwe i współczujące, szczęśliwe i uśmiechnięte.

Olga Wołkowicka

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Święto Babć i Dziadków w Jałowie

Ostatnio w Gimnazjum im. św. Jana Bosko odbyło się święto Babć i Dziadków. Z koncertem wystąpili uczniowie klas początkowych. Z wdziękiem śpiewali i tańczyli, czym wzruszyli swoich babć i dziadków. Były też wiersze dedykowane babciom. Wystąpił również zespół „Mickunianka”. Nie zabrakło także poczęstunku herbatą, słodyczami i owocami.

Zawody sportowe w Trokach

18 lutego w Trokach odbędą się tradycyjne zawody sportowe: w tenisie stołowym, warcabach, wędkarstwie podlodowym. 19 lutego podczas zapustów będą się odbywały zmagania w podnoszeniu ciężarów, rzuceniu młotem, w dyskogolfie. Mogą w nich uczestniczyć mężczyźni jak też kobiety.

Wystawa o represjonowanych sygnatariuszach

Do 28 lutego w bibliotece publicznej w Trokach można oglądać wystawę pt. „Represjonowani przez władzę sowiecką sygnatariusze Aktu Niepodległości Litwy”. Poświęcona jest ona pamięci sygnatariuszy Aktu z dnia 16 lutego 1918 r. Kazysa Bizauskasa, Pranasa Dovydaitisa, Petrasa Klimasa, Donatasa Malinauskasa, Aleksandra Stulginskasa, Vladasa Mironasa. Wystawę tworzą stendy o rozmiarach 85 cm na 200 cm. Uwiecznieni są na nich wyżej wymienieni sygnatariusze i miejsca ich zesłania. Wystawę zorganizowało Litewskie Archiwum Akt Specjalnych.

Spektakl muzyczny na zamku

Muzeum historyczne w Trokach zaprasza na interaktywny spektakl muzyczny dawnej muzyki i tańców pt. „Trupa św. Genezjusza wędruje po Europie”. Zaprezentuje go trupa teatralna „Camerata de Foli”. Widowisko odbędzie się 22 lutego na zamku trockim na wyspie o godz. 18.30. Wejście bezpłatne.

Prace malarskie uczniów Trockiej Szkoły Sztuk Pięknych w Hanuszyszkach

W bibliotece w Hanuszyszkach trwa wystawa prac malarskich i rysunkowych, wykonanych przez uczniów Trockiej Szkoły Sztuk Pięknych na egzaminie końcowym, pt. „Las”. Wystawę można oglądać do 31 marca.

Oferta pracy w bibliotece i gimnazjum w Trokach

Biblioteka publiczna poszukuje pracownika do pracy w dziale dziecięcym biblioteki. Wymagane są wyższe wykształcenie, dobra znajomość języka litewskiego i umiejętność pracy na komputerze. CV należy wysłać na pocztę elektroniczną d. baneviciene@trakubiblioteka.lt. Szczegółowej informacji można uzyskać pod nr tel. 8528 55491.

Gimnazjum w Trokach zatrudni od 1 września nauczyciela fizyki i nauczyciela języka litewskiego. O konkretnych warunkach pracy można dowiedzieć się telefonicznie pod nr(8 528)55670, 861626226.

Wieczornica seniorów w Landwarowie

7 lutego w Landwarowie seniorzy zorganizowali wieczornicę pt. „Przez Litwę z tańcami i piosenkami”. Śpiewali i piosenki i tańczyli tańce z różnych regionów Litwy: Małej Litwy, Żmudzi, Auksztoty, Dzukiji.

Dwa nowe autobusy

Park autobusowy w Szyrwintach zwiększył się o dwa nowe autobusy. Są to ISUZU Novo na 29 miejsc. Będą one kursowały na trasie Szyrwinty – Mejszagola – Wilno. Odjazd z Szyrwint o godz. 10.00 i 15.00, z Wilna – o godz. 12.45 i 16.00.

Grupa „Nerija” w Szyrwintach

8 marca, z okazji Dnia Kobiet, w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 18.00 odbędzie się koncert grupy „Nerija” pt. „Och, jak biegną lata”. Obecny skład „Neriji” tworzą: Aleksas Kastanavičius, Egidijus Jovaiša, Algimantas Lukšys. Nawiązują do utworów legendarnego litewskiego zespołu estradowego „Nerija” z lat 70-tych XX w.

„Hity wszechczasów” w Święcianach

8 marca w Domu kultury w Święcianach odbędzie się świąteczny koncert pt. „Złote hity wszechczasów”. Wystąpi grupa „Hiperbole” i Viktoras Prapas. Gośćmi koncertu będą uczestnicy projektu LTV „Tańcz z gwiazdami”.

Jan Lewicki

KOMENTARZE

Ministerka Armonaitė
nie ogarnia gender?

Już od dłuższego czasu fasadę budynku Ministerstwa Gospodarki i Innowacji zdobi flaga o kolorach tęczopodobnych. Obywatele mijający urząd ministerialny zachodzą w głowę, jaki to wysoki rangą polityk składa właśnie na Litwie oficjalną wizytę z państwa, którego symbolem jest *vėliava* o sześciu pionowych kolorach.

Posel Mindaugas Puidokas twierdzi, że już po wielokroć otrzymał pisemne zapytania od obywateli, na jakiej podstawie prawnej trzepece tęczowa flaga na fasadzie budynku, gdzie rolę ministerki pełni Aušrinė Armonaitė, przewodnicząca partii „Laisvė”, koalicjanta rządzących konserwatystów. Reagując na sygnały wyborców, posel zwrócił się z pisemnym zapytaniem do rządu w tej sprawie. Zapytał o podstawę prawną wywieszenia flagi w miejscu, gdzie według Ustawy o fladze państwa litewskiego może zawisnąć tylko trójkolorowa flaga państwowa, względnie flaga innego państwa, z którym Litwa ma stosunki dyplomatyczne. Art. 5 wspomnianej ustawy przewiduje, że na czas trwania wizyty oficjalnej przywódcy państwa, z którym Litwa utrzymuje stosunki dyplomatyczne, na budynkach ministerialnych bądź innych o charakterze publicznym mogą być zawieszane flagi tego państwa.

Ogólnie dostępna wiedza głosi, że nie ma na świecie państwa, którego symbolem byłaby flaga tęczowa. Z tej wiedzy wynika więc logiczny wniosek, że nie może na Litwie składać wizytę (zwłaszcza trawającą już kilka miesięcy, bo tyle wisi i zdobi okna Armonaitė tęczowa flaga) prezydent, premier bądź inny speaker parlamentu państwa, które nie istnieje. Dlaczego więc flaga tęczopodobna trzepece na ministerstwie? Tym pytaniem litewscy stróża porządku zadali się jeszcze rok temu, gdy 4 czerwca 2022 roku na gmachu resortu gospodarki i innowacji flaga niezidentyfikowanego państwa po raz pierwszy się pojawiła. Wtedy na pytanie III Komisarjatu Policji w Wilnie w tej sprawie ministerka Armonaitė odpisała, że flagę tęczopodobną wywiesiła z okazji trwania w tym czasie w Wilnie święta Baltic Pride. Choć odpowiedź ministerki – to jak strzał kulą w płot, bo – jak się wydaje – Baltic Pride nie jest jak na razie państwową imprezą, to policja była pobłażliwa, zwłaszcza że flaga niedługo znikła z budynku ministerstwa.

Nie na długo jednak. Wkrótce pojawiła się znowu w tym samym miejscu, tym razem w towarzystwie innej jeszcze niezidentyfikowanej flagi. Obywatele w szoku, policja w niemocy, posel Puidokas domaga się odpowiedzi od rządu, dlaczego on pozwala na zuchwałe, złośliwe i trwałe lekceważenie porządku prawnego na Litwie przez własny urząd? No, jak to dlaczego? Bo konserwatyści, tak jak i ich liberalne przystawki, też zostali ukąszeni przez tęczą ideologię. Nabożnie ją wyznają, kultuwają wszelkie święta i rytuały związane z nią, stosują nachalną propagandę nowej zachodniej religii, bez której już nie może obejść się na Zachodzie żadna większa impreza, czy to Puchar Świata w piłce nożnej jak ostatnio w Katarze, czy sesja ONZ, czy zwykły Sylwester Marzeń w Zakopanem. Wszędzie muszą być propagowane tęczowe wartości, nieobyczajne zachowania jako normy społeczne, nad którymi wszyscy muszą „cmokać w zachwycie”, jak trafnie zauważył jeden polski publicysta.

Dariusz Matuszak mocno się natrudził, by spisać wszystkie święta doroczne, jakie ustaliło sobie w ostatnich czasach przemożne lobby lgbtq+. Kalendarz świąt jest naprawdę bogaty, pomysłowy, rezolutny i innowacyjny, prawie jak litewska ministerka Armonaitė. Z kalendarza dowiedzieć się dopiero można było, co oznacza druga tajemnicza flaga na budynku ministerki. Otóż okazało się, że jest to flaga społeczności transpłciowych. Teraz tylko poszukać na mapie, gdzie jest państwo minionych społeczności i wszystko będzie zgodne z litewskim prawem. Jak ktoś chce szukać, niech szuka. Jak ktoś ma cierpliwość, może zapoznać się z kalendarium świąt wyphywających wprost z nauki gender. Oto ono – cytuję za redaktorem Matuszakiem:

- Cały luty – Miesiąc Historii LGBTAIQETC+
- Od 17 lutego tydzień Świadomości Spektrum A-romantycznego (cokolwiek to znaczy)
- Marzec – Miesiąc Świadomości Zdrowotnej Biseksualistów
- 1 marzec – Dzień Zerowej Dyskryminacji
- 31 marca – Międzynarodowy Dzień Widoczności Transgenderowców
- 6 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Aseksualnych, Demiseksualnych i Nieokreślonych seksualnych
- 26 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Widoczności Lesbijek
- 8 maja – Międzynarodowy Dzień Widoczności Aseksualnych
- 18 maja – Międzynarodowy Dzień Walki z Transfobią, Bifobią i Homofobią
- 22 maja – Dzień Harvey Milk. (Milk był pierwszym otwarcie przyznającym się do homoseksualizmu radnym San Francisco). Zginął zastrzelony w 1978 roku.

24 maja – Dzień Zwracania Uwagi na Panseksualistów

• Czerwiec – Miesiąc Dymy Gejowej

• 12 czerwca – Dzień Pamięci Pulse (12 czerwca 2016 roku pochodzący z rodziny afgańskich imigrantów zamachowiec otworzył ogień w klubie dla homoseksualistów na Florydzie i zabił 49 osób)

• 14 czerwca – Rocznica zamieszek Stonewall (14 czerwca 1969 doszło do zamieszek, gdy policja próbowała zlikwidować nielegalną, należąca do mafii spelunę Stonewall – ulubione miejsce nowojorskich homoseksualistów)

• 6 lipca – Dzień Widoczności Omniseksualistów

• 14 lipca – Międzynarodowy Dzień Niebinarnych

• 16 lipca – Międzynarodowy Dzień Przebierańców (chodzi o tych, którzy ubierają się i malują jak stare, zniszczone kokoty)

• 14 sierpnia – Święto Wujka Homoseksualisty

• 23 września – Dzień Widoczności Biseksualistów

• 8 października – Międzynarodowy Dzień Lesbijek

• 11 października – Dzień Ujawniania się

• 17-24 października – Tydzień Widoczności Płynnopłciowych (genderfluid)

• 24-31 października – Tydzień Bezpłciowych

• 20 października – Dzień Zamków (Dokładnie nie wiadomo o co chodzi. Życie pod tęcząpodobnym sztandarem niesie wielkie wyzwania. Nie wystarczy, że jest: ona, on, ono. W świecie gender zamków pewnie jest tyle, ile jest płci ludzkich).

• 21 październik – Dzień Uduchowienia (takie ogólne święto LGBT+ – można sobie do skrótu dodać dowolne litery i coś tam sobie świętować pod fioletowymi barwami)

• 26 października – Dzień Świadomości Interseksualistów

• 7 listopada – Dzień Rodzica Transgenderowego

• 8 listopada – Dzień Pamięci Interseksualistów

• 20 listopada – Dzień Pamięci Transgenderowców

• 1 grudnia – Światowy Dzień AIDS

• 8 grudnia – Dzień Dymy Panseksualistów

Kto przebrnął przez fascynującą lekturę, temu serdecznie gratuluję. Ministerce Armonaitė nie gratuluję. Ile to bowiem osób zdyskryminowała wywieszając tylko dwie flagi. A gdzie reszta flag płynnopłciowych, aseksualnych, interseksualnych i bezpłciowych? Co to fasada ministerstwa za krótka, czy ministerka nie ogarnia jeszcze całego spektrum nauki gender. Do dymisji!..

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Boom sprzedaży akcesoriów obronnych

Sprzedaż akcesoriów obronnych w ostatnim czasie gwałtownie wzrosła – 10-krotnie wzrosła sprzedaż gazów pieprzowych w sprayu. Boom został spowodowany doniesieniami o napadach na młodych dziewcząt oraz informacja o tym, że jedna uczennica została zgwałcona. Rodzice oraz administracje szkół są poważnie zaniepokojone napadami, a funkcjonariusze policji zaczęli odwiedzać placówki oświatowe i przeprowadzać instruktaże w jaki sposób można przed napastnikiem obronić. Jeżeli chodzi o spray z gazem pieprzowym, to sprawa nie jest taka prosta, gdyż za noszenie bądź używanie go przez dzieci grozi grzywną do 30 euro. Rodzice wolą jednak zaryzykować, gdyż uważają, że bezpieczeństwo dziecka jest najważniejsze.

Prawie 5 proc. mieszkańców Litwy
otrzymywało wsparcie społeczne

Mimo tego, że w porównaniu z rokiem 2021 liczba osób otrzymujących różnego rodzaju wsparcie społeczne w ubiegłym roku zmalała średnio o 3 proc., ale ogólna suma wydatków związanych z wypłacaniem zapomogi w roku 2022 zwiększyła

się o 4,4 proc. Średnia wartość wsparcia społecznego w roku ubiegłym wyniosła 116 euro, co stanowiło o 7,8 proc. więcej niż w roku 2021. W ubiegłym roku wsparcie społeczne otrzymywało 126,8 tys. osób, czyli 77,5 tys. rodzin, co stanowiło ponad 4,5 proc. od ogólnej ilości mieszkańców kraju.

Koszyczek najtańszych produktów zdrożał
o kolejne 0,5 euro

Proces zdrożenia artykułów żywnościowych trwa w najlepsze, a najbardziej mieszkańców denerwują niebotycznie wysokie ceny na mleko i produkty pochodne. Niektórzy eksperci proponują bojkotować produkty, które zdrożały najbardziej, co rzekomo zmusiłoby do obniżek cen, ale nie wszyscy temu przytakują. Po prostu nie wierzą, że bojkot okaże się skuteczny. Według ekspertów, ogólnie tempo wzrostu cen zmalało, ale artykuły spożywcze są coraz droższe i np. w styczniu tego roku koszyczek najniezbędniejszych i najtańszych produktów zdrożał jeszcze o 0,5 euro.

Problemem nie tylko drogi zwirowe,
ale też mosty i wiadukty

Minister transportu i łączności Marius Skuodis twierdzi, że po zakończeniu w 2024 roku rządowego programu asfaltowania dróg zwirowych w osiedlach i wsiach, na start nowego programu, w świetle obecnych okoliczności, pieniędzy nie ma. Tym niemniej, jak zauważył Skuodis, gdyby do realizowanego obecnie programu

dołożyć jeszcze 39 kilometrów dróg, to do końca 2024 roku wszystkie państwowe zwirowe prowadzące przez osiedla zostałyby zaasfaltowane. Zaznaczył przy tym, że asfaltowanie dróg zwirowych jest ważne, ale w związku z ograniczonym finansowaniem nie można zapominać o krytycznym stanie mostów i wiaduktów.

Kontrowersje wokół pomnika Antanasa Smetony

Jak wskazują wyniki badania przeprowadzonego przez spółkę „Baltijos tyrimai” zaledwie czterech mieszkańców Litwy z dziesięciu przytakuje idei wzniesienia pomnika prezydentowi Antanasowi Smetonie w stolicy kraju. Tymczasem 38 proc. osób ankietowanych jest temu przeciwna. Trochę więcej niż 1/5 (22 proc.) przepytanych nie miała określonego zdania na ten temat. Spór w tej materii jest toczony od dawna, gdyż osoba prezydenta Antanasa Smetony jest oceniana niejednoznacznie i dotychczas wywołuje wiele kontrowersji.

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

Aquilar zdewastował hiszpańską praworządność, teraz pogrąża polską

Swą ostatnią styczniową sesję Parlament Europejski postanowił poświęcić zagadnieniu kulejącej praworządności w Hiszpanii. „Hiszpania cierpi z powodu niepokojącej fali degradacji demokracji, zapaści instytucji i nieodpowiedzialności ostatnich decyzji rządu”, argumentuje potrzebę dyskusji na szczeblu unijnym nad stanem demokracji w Hiszpanii europoseł z tego kraju z Partii Ludowej Dolors Monserrat.

Darek

Zakłamanie i cynizm unijnych lewicowców oraz stosowanie podwójnych standardów w PE osiągają szczyty. Atakowanie Polski czy Węgier, choć pozbawione podstaw, jest OK. Ale wytknięcie błędów lewicowemu rządowi hiszpańskiemu to już rzecz niesłychana i zabroniona.

cc

Trafne spostrzeżenie, że Parlament Europejski jest skorumpowaną „świętynią demokracji”...

czytelnik

Eurokrata Lopez „rozdwojony język” Aquilar panicznie się boi debaty na temat praworządności w Hiszpanii, bo sam brał czynny udział w jej dewastowaniu.

Jan

Wstyd i żenada, bo poziom niektórych europejskich polityków jest poniżej dna, to dno i jeszcze wiele metrów mutu...

Rys

Nie błądźcie szanowni państwo. Jeżeli niewiadomo o co chodzi, to przyczyną tego są pieniądze. Jest bardzo wiarygodne, że pucini wydzielili na ten cel [podkup europarlamentarzystów 300 mln dolarów...? i tutaj wstaje wszystko na swoje miejsca... prawda dla tego, kto umie logicznie myśleć.

Marek

Atakowaniem polskiego rządu z jednej strony przykrywają eurokraci swoje wybrki, a jednocześnie wypełniają zlecenia tych co opłacają takie harce. Obecna wielka afera korupcyjna jest zapewne tylko wierzchołkiem góry.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

**Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia?
Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat
i prześlij na adres info@L24.lt,
a my je opublikujemy.**

**Wśród autorów najciekawszych tekstów
rozlosujemy atrakcyjne nagrody!
Świat czeka na twoją historię!**

www.L24.lt info@L24.lt

Krystyna Adamowicz zwyciężczynią plebiscytu „Polak Roku 2022”

W niedzielę, 5 lutego, w Domu Kultury Polskiej w Wilnie odbyła się gala podsumowująca wyniki plebiscytu czytelników „Kurier Wileńskiego” Polak Roku 2022. Tym razem zaszczytny tytuł „Polak Roku 2022” zdobyła znana wileńska dziennikarka i społeczniczka Krystyna Adamowicz.

Jan

Gratulacje!

Teresa

Wszyscy nominowani to osoby zasługujące na uznanie i szacunek.

E.A.

Potrzeba takich ludzi, którzy dbają o polskość, pielęgnują ją i rozwijają. A wszystko z myślą o przyszłości.

czytelniczka

To takie piękne i symboliczne, że w rok obchodów 70-lecia Kuriera Wileńskiego Polakiem Roku została wieloletnia jego współtwórczyni Krystyna Adamowicz. Bravo!

absolwentka

Tacy patrioci jak pani Krytyna podbudowują młodsze pokole-

nie, by zachować i nie tracić tego, co ma polskie społeczeństwo na Litwie.

Tamašunienė: Przedłużenie terminu składania podań o rekompensatę działką leśną jest jak najbardziej celowe

W Sejmie RL zarejestrowana została kolejna nowela do Ustawy o restytucji mienia, która do końca tego roku przedłuża możliwość otrzymania rekompensaty za niezwrócone mienie w postaci działki leśnej na terenach wiejskich. Z takiej formy rekompensaty spadkobiercy i byli właściciele mogli skorzystać do 1 lutego bieżącego roku. Posłowie na Sejm Akcji Wyborczej Polaków na Litwie-Związku Chrześcijańskich Rodzin Rita Tamašunienė i Czesław Olszewski razem z posłami innych frakcji zarejestrowali projekt noweli do Ustawy o restytucji mienia wydłużający termin, w którym byli właściciele lub ich spadkobiercy mogą złożyć podanie o rekompensatę za niezwróconą dotąd ziemię w formie działki leśnej o tej samej wartości do 31 grudnia 2023 roku.

z Wilna

Walczy o zwrot swych ziem w naturze. Kompensata lasem tylko po odzyskaniu wszystkiej niezabudowanej ziemi!

Tadeusz

Bravo AWPL i ZPL za podejmowane prace w obronie polskiej ziemi.

marcin

Przedłużenie do końca roku terminu na otrzymanie rekompensaty za niezwrócone mienie w postaci działki leśnej na terenach wiejskich, to szansa dla mieszkańców byłych wsi sznurowych, tereny których zostały przyłączone do miasta.

Jan

Już 33 lata trwający maraton ubiegania się o swoje prawa to rzecz absolutnie skandaliczna i niedopuszczalna. Działania władz litewskich uderzają w poszkod-

wanych mieszkańców, głównie Polaków.

Marek

Ziemia i oświata to sprawy najważniejsze!!! Własność i przyszłość!

greg

Witniuci wciąż czekają odzyskać swoją ziemię i trudno pojąć, że „proces” trwa ponad 30 lat. Państwo litewskie nie tylko nie zdało egzaminu, ale wykazało swoją nienawistną postawę wobec ludności polskiej Wileńszczyzny, okradanej z ojcowizny.

Dzień Bezpiecznego Internetu w Ławaryszkach

Uświadamiające zajęcia

Po raz kolejny w bibliotece w Ławaryszkach obchodziliśmy Dzień Bezpiecznego Internetu (DBI). Jest to akcja, która swój początek wzięła z inicjatywy Komisji Europejskiej w 2004 roku. Początkowo w wydarzeniu brały udział jedynie państwa europejskie, od kilku lat DBI angażuje państwa z całego świata.

Z tej okazji starsza bibliotekarka Renata Mašarienė oraz specjalistka kawiarenki internetowej Anna Anczewicz w filii Centralnej Biblioteki Rejonu Wileńskiego w Ławaryszkach współpracując z pracowniczką Centrum Usług Społecznych Rejonu Wileńskiego Dianą Tomaszewicz, pracowniczką gminy ławaryskiej ds.

opieki społecznej Marią Borisewicz oraz funkcjonariuszami Komisariatu Policji Rejonu Wileńskiego Anżeliką Rakauskienė i Liudmiłą Čeponienė przeprowadziły zajęcia z dziećmi.

Głównym celem akcji było propagowanie działań na rzecz bezpiecznego dostępu do zasobów internetowych oraz pozytywnego wykorzystania Internetu. Na początku funkcjonariuszki policji opowiedziały o przestępczości wśród nieletnich, cyberprzemocy oraz innych zagrożeniach związanych z Internetem, a następnie oglądaliśmy nawiązujący do tych kwestii film.

Następnie przedstawiliśmy prezentację multimedialną związaną z zagrożeniami wynikającymi z korzystania z Internetu. Przeczytaliśmy wiersze o bezpieczeństwie w cyber-

przestrzeni. Odbił się również konkurs polegający na udzieleniu odpowiedzi na pytania związane z Internetem. Za poprawne odpowiedzi funkcjonariuszki policji wręczyły prezenty.

Podsumowaniem zajęć była dyskusja, podczas której poruszyliśmy takie zagadnienia jak: czy często korzystamy z gadżetów oraz komputera, do czego służą i jakie są niebezpieczne strony, a część edukacyjną zakończyliśmy wiktoryną i nagrodami ufundowanymi przez Centrum Usług Społecznych Rejonu Wileńskiego oraz Centralną Bibliotekę Rejonu Wileńskiego.

Anna Anczewicz
i Renata Mašarienė,
pracowniczki filii CBRW w
Ławaryszkach

W hołdzie bohaterom

Dokończenie ze s. 1

Gimnazjaliści z różnych szkół rejonu wileńskiego od kilku miesięcy pogłębiali swoją wiedzę na temat Powstania Styczniowego i interesowali się życiem i działalnością głównych przywódców powstania. Podczas wydarzenia uczniowie mieli okazję wykazać się wiedzą, biorąc udział w quizie historycznym „1863-1864. Dowódcy Powstania Styczniowego”. Uczniowie mogli również wyrazić swoje zdolności poprzez sztukę, biorąc udział w konkursie plastycznym „Lata 1863-1864. Plakat/Godło/Symbol Powstania Styczniowego”. Wszyscy uczestnicy quizu i konkursu plastycznego otrzymali

podziękowania, a najlepsi, tj. zdobywcy pierwszego-trzeciego miejsca zostali nagrodzeni symbolicznymi upominkami przygotowanymi przez Samorząd Rejonu Wileńskiego. Ponadto, w związku ze zbliżającym się kolejnym ważnym świętem – Dniem Odrodzenia Państwa Litewskiego – uczniowie mieli okazję uczestniczyć w warsztatach plastycznych, podczas których powstawały ptaki z litewskimi symbolami.

Zwieńczeniem imprezy był koncert uczniów Gimnazjum im. Stanisława Kostki pt. „Za wolność naszą i waszą”, który aktualnie ma szczególnie symboliczne znaczenie. Zaproszeni goście i członkowie

społeczności gimnazjalnej podczas koncertu oddali szczególny hołd bohaterom Powstania Styczniowego. Podczas koncertu, z okazji zbliżającego się święta odrodzenia państwa, nie zabrakło szczerych słów, wspaniałych tańców i pieśni poświęconych ukochanej ojczyźnie, Litwie. Niewątpliwie tego typu wydarzenia są potrzebne naszemu młodemu pokoleniu, aby uczniowie znali najważniejsze wydarzenia w państwie, byli z nich dumni, szanowali je i nie pozwalali, aby wspomnienia o nich zapadły w przeszłość. Na zakończenie imprezy nie zabrakło pięknych słów podziękowania dla nauczycieli i uczniów, którzy przyczynili się do

organizacji imprezy, za cenną lekcję historii, przypominającą o trudnej drodze naszego kraju ku wolności, propagowanie wartości i patriotyzmu, które złożyły postanka Rita

Tamašunienė, konsul Irmina Szmalc, a także dyrektorka Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu Jolanta Driukienė.

Reda Kazimierewicz

Studniówka w gimnazjum w Jałówcze

Dokończenie ze s. 1

przeżyli radosny czas studniówkowej zabawy. O godz. 17.00 całą uroczystość rozpoczął tradycyjny polonez, choć tradycyjny tylko z nazwy, ponieważ pani Teresa zadbała, by choreografia w tym roku wyglądała nieco inaczej. Tak więc w pięknych sukniach i eleganckich garniturach ruszyli do tańca uczniowie razem z wychowawczynią Renatą Gierasim. Był to bardzo wzruszający moment, szczególnie dla rodziców patrzących na swoje, już prawie dorosłe, pociechy. Następnie młodzi koledzy przygotowali różnorodne występy w postaci konkursu pt. „Jak dobrze znam swoją klasę?” oraz scenek.

IV G klasa nie pozostała dłużna i przyszykowała występ, pod-

czas którego młodzi uczniowie musieli obiecać pomoc i lojalność wobec starszych kolegów. Aby potwierdzić słowa przysięgi, musieli zjeść „przepyszne” potrawy, które dali radę skosztować tylko najwięksi koneserzy tego typu dań.

Po części artystycznej głos zabrał dyrektor szkoły, a także wychowawczynie klasy, które wzruszone wspominały czas dzieciństwa obecnych abiturientów. Następnie przyszli maturzyści udali się na wspólną, pamiątkową sesję fotograficzną, natomiast reszta zebranych przeszła do sali na poczęstunek. Po skończonej sesji uczniowie pokroili piękny tort, który swoją dekoracją nawiązywał do przeżywanego dnia.

Studniówka to jedna z takich

chwil, które się zapamiętuje na całe życie. Ten moment, w którym młody człowiek zaczyna rozumieć, że coś się kończy, ale jednocześnie

nieświeżość zaczyna. Dlatego życzymy, by wszyscy tegoroczni maturzyści z radością i wielką nadzieją na lepszą przyszłość, przeżyli te

100 dni do nadchodzącej matury.

Siostra Irma,
Zgromadzenie
Jezusa Miłosiernego

Investycje w zatrudnienie

Dwadzieścia jedno tymczasowe miejsce pracy zostanie stworzone w tym roku dla bezrobotnych rejonu sołecznickiego. Na realizację programu wsparcia zatrudnienia samorząd rejonowy otrzymał z budżetu państwowego 121 tys. euro. Bezrobotni, uczestniczący w programie, otrzymają zatrudnienie na okres od 2 do 4 miesięcy. Poziom bezrobocia w rejonie sołecznickim na początek 2023 roku stanowił 10.4 proc.

Większa uwaga porządkowi społecznemu

Wydział porządku publicznego administracji samorządu rejonu sołecznickiego powiększył swoje szeregi. Zatrudniono czterech nowych specjalistów, których obowiązkiem jest nadzór za porządkiem publicznym w Sołecznikach, Białej Wace, Jaszunach oraz Poszkach i Dziewieniszkach.

Mieszkania socjalne znajdują właścicieli

Dwadzieścia cztery mieszkań i domów nabył do funduszu mieszkań socjalnych w ciągu ostatnich pięciu laty samorząd sołecznicki. W roku ubiegłym mieszkania socjalne zostały przyznane dla dziewięciu rodzin w sołecznickiej, ejszyskiej, koleśnickiej, poszkońskiej, gierwiskiej oraz dziewieniskiej gmin. Liczba pretendentów na otrzymanie mieszkań socjalnych stanowi obecnie w rejonie 133 rodziny i osoby samotne.

Rolnicy czekają na dotacje

Prawie 15 mln euro wypłat bezpośrednich z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej otrzymają w tym roku gospodarstwa farmerskie rejonu sołecznickiego. W rejonie rolnicy uprawiają glebę na powierzchni 52,7 tys. hektarów. W rejonowym rolnictwie pracuje 1103 gospodarstw farmerskich.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w sto czterdziestym siódmym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

**Czwartek,
16 lutego 2023**

Mk 8, 27-33

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Jezus udał się wraz ze swoimi uczniami do wioski pod Cezareą Filipową. W czasie drogi pytał uczniów: „Co mówią ludzie? Kim według nich jestem?”. Oni Mu odpowiedzieli: „Mówią, że jesteś Janem Chrzcicielem, inni – że Eliaszem, jeszcze inni – że jednym z proroków”. On ich zapytał: „A według was, kim jestem?”. Odpowiedział Mu Piotr: „Ty jesteś Chrystusem”. Wówczas nakazał im, aby nikomu o Nim nie mówili. Jezus zaczął ich pouczać, że Syn Człowieczy musi wiele cierpieć, że będzie odrzucony przez starszych, wyższych kapłanów i nauczycieli Pisma, że zostanie zabity, lecz po trzech dniach zmartwychwstanie. Mówił to zupełnie otwarcie. Wtedy Piotr wziął Go na bok i stanowczo Go upominał. Lecz On obrócił się i patrząc na swych uczniów, skarcił Piotra: „Szatanie, odejź ode Mnie! Bo nie myślisz po Bożemu, ale po ludzku”.

POMIĘDZY LOGIKĄ BOSKĄ A LUDZKĄ

Piotr za pomocą łaski odkrył, że Jezus jest długo oczekiwany Mesjaszem. Potrzebował jednak dużo czasu, aby zrozumieć i przyjąć, że mesjanizm Jezusa nie ma nic wspólnego z jego oczekiwaniami i wyobrażeniami. Jezus nie będzie politycznym i militarnym wybawcą, lecz cierpiącym Sługą Jahwe. Także my potrzebujemy dużo czasu, aby od pierwszej fascynacji Jezusem dojść do rzeczywistego i głębszego poznania Jego osoby, tak aby myśleć coraz bardziej na sposób Boży, a nie ludzki. Bo Bóg ofiaruje i poświęca siebie z miłości, człowiek natomiast chroni siebie we własnym egoizmie.

Jezu, prowadź mnie, proszę, od mojej ludzkiej logiki ku Twojej, Boskiej.

**Piątek,
17 lutego 2023
Wspomnienie świętych Siedmiu
Założycieli Zakonu
Serwitów NMP**

Mk 8, 34-9, 1

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Jezus przywołał tłum i uczniów i powiedział do nich: „Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się wyrzeknie samego siebie, niech weźmie swój krzyż i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce ocalić swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie z mojego powodu i z powodu Ewangelii, ocali je. Jaką korzyść ma człowiek, jeśli zdobędzie cały świat, ale straci swoje życie? Bo czegoż by człowiek nie dał w zamian za swoje życie! Kto bowiem wstydzi się Mnie i mojej nauki przed tym pokoleniem wiarołomnym i grzesznym, tego i Syn Człowieczy będzie się wstydzić, kiedy wraz ze świętymi aniołami przybędzie w blasku chwały swojego Ojca”. Dalej mówił im: „Zapewniam was: Niektórzy z was nie umrą, dopóki nie zobaczą królestwa Bożego przychodzącego z mocą”.

TO, CO NAJWAŻNIEJSZE

Tak często troszczymy się o wiele rzeczy i spraw mniej lub bardziej ważnych, lecz czy w natłoku różnych obowiązków nie umyka nam troska o to, co jest w nas najważniejsze, troska o naszą duszę. Co z tego, że zyskamy wiele dóbr zewnętrznych, jeśli tracimy samych siebie? Co konkretnie czynię, aby pielęgnować moją duszę i rozwój duchowy? W życiu wszystko

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

przemija, tylko dusza jest nieśmiertelna. Tak naprawdę wraz z przemijaniem życia powoli stracimy wszystko. Zobaczmy to w momencie śmierci. Jeśli będziemy dbać o naszą duszę, będzie ona najcenniejszym i jedynym skarbem, który przeniesiemy do wieczności.

Jezu, pragnę iść za Tobą, nie gromadzić dla siebie, lecz tracąc, rozdawać siebie dla Ciebie i Ewangelii.

**Sobota,
18 lutego 2023**

Mk 9, 2-13

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Po sześciu dniach Jezus zabrał z sobą Piotra, Jakuba i Jana i wyprowadził ich z dala od ludzi na wysoką górę. Tam przemienił się w ich obecności. Jego ubranie stało się lśniąco białe tak, jak żaden folusznik na ziemi nie potrafi wybielić. I ukazał im się Eliasza z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr powiedział do Jezusa: „Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, drugi dla Mojżesza, a trzeci dla Eliasza”. Nie wiedział bowiem, co powiedzieć, tak byli przestraszeni. I pojawił się obłok, który ich zastonił, a z obłoku rozległ się głos: „On jest moim Synem umiłowanym. Jego słuchajcie!”. Zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo nie widzieli. Był z nimi tylko Jezus. Kiedy schodzili z góry, nakazał im, aby nikomu nie opowiadali o tym, co widzieli, dopóki Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to więc w tajemnicy, tylko zastanawiali się między sobą, co znaczy powstać z martwych. Potem pytali Go: „Czemu nauczyciele Pisma twierdzą, że najpierw przyjdzie Eliasza i wszystko naprawi. A o Synu Człowieczym jest napisane, że będzie On wiele cierpieć i zostanie wzgardzony. Lecz mówię wam, że Eliasza też już przyszedł, lecz jak o nim napisano, postąpili z nim tak, jak im się podobało”.

TRUD I WYTRWAŁOŚĆ MAJĄ WYSOKĄ CENĘ

Jezus kolejny raz mówi do Piotra, że o Jego cierpieniu i

wzgardzeniu mówili już prorocy. Dla uczniów było to ważne zagadnienie, którego jednak nie rozumieli. Tej trudności doświadczyliśmy również my, gdy wizja świata oraz naszego życia nie idzie w parze z Bożym zamysłem. A przecież doskonale wiemy, że nie Ewangelia ma się dostosować do świata, lecz świat do Ewangelii. Naszym zadaniem jest czynić świat bardziej ewangelicznym, a my często o tym zapominamy. Jesteśmy solą ziemi (por. Mt 5,13), nie możemy utracić swojego smaku! Jesteśmy światłem świata (por. Mt 5,14), nie możemy się ukrywać! Apostołowie, zanim stali się solą i światłem, przeszli długą drogę, podczas której słuchali i obserwowali Jezusa. Ich wizja na życie spotykała się czasami z ostrą krytyką Mistrza (por. Mk 8,33), jak również z cierpliwą troską, z którą Jezus tłumaczył prorocтва o Mesjaszu. Jest w nas bardzo wiele buntu, który często rodzi się z jednej przyczyny. Nie jesteśmy w stanie zaakceptować trudności, z jakimi przychodzi nam się mierzyć. Ostatnie zdanie dzisiejszej Ewangelii mówi o św. Janie Chrzcicielu. On był Eliaszem, który miał przyjść i naprawić wszystko. Zginął, ponieważ wypominał Herodowi cudzołóstwo. Oddał życie za wiarę, a mógł przypodobać się władcy i milczeć, i tym samym, być może, zdobyć pozycję na dworze królewskim. Nie dostosował się do świata, więc zapłacił najwyższą cenę.

Panie Jezu, zdaję sobie sprawę z tego, że jest we mnie mnóstwo buntu i niepokodzenia się z cierpieniem i trudem, jakiego doświadczam. Pomóż mi dostosować moje życie do wymogów Ewangelii. Amen.

**Niedziela,
19 lutego 2023
7 niedziela zwykła**

Mt 5, 38-48

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko, ząb za ząb. A Ja wam mówię: Nie zwalczajcie zła złem, lecz jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi. A temu, kto chce się z tobą procesować

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

o tunikę, oddaj także płaszcz. Jeśli cię ktoś zmusza, żebyś szedł z nim tysiąc kroków, idź z nim dwa tysiące. Daj temu, kto cię prosi, i nie odmawiaj temu, kto chce od ciebie pożyczyć. Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela będziesz nienawidził. A Ja wam mówię: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za waszych prześladowców, abyście byli synami waszego Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla sprawiedliwych i niesprawiedliwych. Jeśli bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują, jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i celnicy tego nie czynią? I jeśli pozdrawiacie tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego czynicie? Czy i poganie tak nie postępują? Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec Niebieski”.

ZŁO MOŻNA ZATRZYMAĆ TYLKO DOBREM

Jezus pokazuje nam, że wybór zemsty czy nienawiści nie jest właściwym rozwiązaniem. Może dać chwilową ulgę zranionej ambicji, lecz zaplątuje serce człowieka w sieć coraz dotkliwszego zła i chęci odwetu. Potrzeba wielkiej odwagi i wewnętrznej siły, aby przerwać spiralę zła, zemsty i przemocy, aby być ich ostatnim ogniwem, które już nie odpowiada tym samym, lecz modlitwą, przebaczeniem, darem z siebie. To wcale nie oznacza, że mamy godzić się na krzywdę i przemoc. Możemy się bronić oraz stawiać granice, ale nie odpłacać tym samym, tylko mieć serce otwarte na przebaczenie i pojednanie.

Jezu, chcę uczyć się od Ciebie, że drugi policzek nadstawia się nie po kolejne uderzenie, lecz w gotowości przyjęcia pocałunku przebaczenia.

Poniedziałek, 20 lutego 2023

Mk 9, 14-29

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Kiedy Jezus z Piotrem, Jakubem i Janem wrócili do pozostałych uczniów, ujrzeli wokół nich wielki tłum i nauczycieli Pisma, którzy dyskutowali z nimi. Zaraz też, gdy ludzie Go zobaczyli, pełni podziwu biegli do Niego i pozdrawiali Go. A On ich zapytał: „O czym dyskutujecie z nimi?”. Wtedy powiedział do Niego jakiś człowiek z tłumy: „Nauczycielu, przyprowadziłem do Ciebie mojego syna, którego opętał duch niemy. Ten, gdziekolwiek go pochwyli, rzuca nim to tu, to tam; a on ma wtedy pełno śliny w ustach, zgrzyta zębami i sztywnieje. Prosiłem Twoich uczniów, ale nie byli w stanie go wyrzucić”. Jezus im odpowiedział: „O niewierzący ludzie! Jak długo mam być jeszcze z wami? Jak długo będę musiał was znosić? Przyprowadźcie go do Mnie!”. I przyprowadzili go do Niego. Gdy tylko duch zobaczył Jezusa, szarpnął gwałtownie chłopcem, a on upadł na ziemię i tarzał się z pianą na ustach. Jezus zapytał jego ojca: „Od jak dawna mu się to zdarza?”. Ten odpowiedział: „Od dzieciństwa. Często wrzucał go w ogień lub w wodę, aby go zabić. Lecz jeśli możesz coś uczynić, zlituj się nad nami i pomóż nam!”. Jezus powiedział do niego: „Jeśli możesz?”. Dla wierzącego wszystko jest możliwe”. Natychmiast ojciec chłopca krzyknął: „Wierzę, uzdrow mnie z mojej niewiary!”. Jezus, widząc, że tłum się gromadzi, rozkazał stanowczo duchowi nieczystemu: „Duchu niemy i głuchy, nakazuję ci, wyjdź z niego i już nigdy więcej do niego nie wracaj”. I wyszedł z niego wśród wrzasków i gwałtownych konwulsji. Chłopiec wyglądał jak nieżywy, dlatego wielu mówiło, że umarł. Jezus zaś ujął go za rękę i podniósł, a on wstał. Kiedy wchodził do domu, Jego uczniowie pytali Go na osobności: „Dlaczego my nie mogliśmy go wyrzucić?”. Powiedział im: „Ducha tego rodzaju nie można wyrzucić inaczej jak tylko modlitwą”.

UZDROWIĆ Z NIEWIARY

Przepiękny i wzruszający jest ten dialog zrozpaczonego ojca z Jezusem. Jezus jest zaskoczony zwątpieniem ojca, które ogarnęło go po nieudanych próbach uwolnienia przeprowadzonych przez apostołów. „Jeśli możesz?”. Dla wierzącego wszystko jest możliwe” (Mk 9, 23). Z jaką mocą i przekonaniem wypowiedział te słowa Jezus, że znów poderwał serce tego

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

mężczyzny ku nadziei: „Wierzę, uzdrow mnie z mojej niewiary!” (Mk 9, 24). Czy i ja potrafię przychodzić do Jezusa z moimi po ludzku nierozwiązywalnymi sprawami, z podobną wiarą, że tylko On może zaradzić mojej małej wierze?

Jezu, powierzam Ci dziś wszystkich ojców rodzin, którzy zmagają się ze swoją niewiarą. Proszę, abyś wyzwolił ich rodziny od wszelkich wpływów zła.

Wtorek, 21 lutego 2023 Wspomnienie św. Piotra Damianiego, biskupa i doktora Kościoła

Mk 9, 30-37

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Wyszli stamtąd i przechodzili przez Galileę, lecz On nie chciał, aby ktokolwiek o tym wiedział. Uczyl bowiem swoich uczniów i mówił im, że Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Oni Go zabiją, lecz zabity po trzech dniach powstanie z martwych. Uczniowie jednak nie rozumieli tych słów, lecz bali się Go pytać. Potem przyszli do Kafarnaum. W domu zapytał ich: „O czym to rozprawialiście po drodze?”. Lecz oni milczeli, bo w czasie drogi sprzeczali się ze sobą o to, kto z nich jest największy. Jezus usiadł, przywołał Dwunastu i powiedział im: „Jeśli ktoś chce być pierwszy, niech będzie ostatni ze wszystkich i służy wszystkim!”. Następnie wziął dziecko, postawił je między nimi, przytulił do siebie i powiedział im: „Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w moje imię, Mnie przyjmuje. A kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał”.

SEKRET PRAWDZIWEJ WIELKOŚCI

Nie rozpowiadamy wszystkim wkoło naszych sekretów i tajemnic. Także Jezus wiadomość o swojej męce i śmierci przekazał jedynie swoim najbliższym współpracownikom, których darzył zaufaniem. Jednak apostołowie nie są gotowi na przyjęcie tajemnicy serca ich Mistrza. Na razie marzą o karierze u Jego boku i spierają się, kto z nich jest ważniejszy. Jezus im tego nie wyrzuca, nie oburza się na nich, nie gniewa, że Go nie rozumieją. Nie zabrania im dążyć ku wielkości, lecz sam wskazuje drogę do prawdziwej wielkości, na miarę Boga. Wielkość służby rozpoczyna się od przyjęcia miłości Jezusa, jak to dziecko, które On objął swoimi ramionami.

Jezu, ile razy zacznę się porównywać z innymi i walczyć z nimi, pozwól mi schować się w Twoich miłosiernych ramionach.

Środa, 22 lutego 2023 Środa Popielcowa

Mt 6, 1-6. 16-18

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Starajcie się dobrych czynków nie spełniać na pokaz, po to, by was ludzie podziwiali, bo wtedy nie otrzymacie zapłaty od waszego Ojca, który jest w niebie. Gdy więc wspierasz potrzebującego, nie trąb o tym przed sobą. Tak bowiem robią obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwaliли. Zapewniam was: Oni już otrzymują swoją zapłatę. Gdy ty wspierasz potrzebującego, niech nie wie twoja lewa ręka, co czyni prawa, aby twój czyn pozostał w ukryciu. A twój Ojciec, który widzi także to, co ukryte, nagrodi cię. Gdy się modlicie, nie postępujcie jak obłudnicy. Oni modlą się chętnie w synagogach i miejscach publicznych, aby zwrócić na siebie uwagę. Zapewniam was: Oni już otrzymują swoją zapłatę. Gdy ty się modlisz, wejdź do swego mieszkania, zamknij za sobą drzwi i módl się do Ojca, który jest w ukryciu. A twój Ojciec, który widzi także to, co ukryte, nagrodi cię. Gdy pościsz, nie bądźcie posępni jak obłudnicy, którzy ponurym wyglądem chcą ludziom pokazać, że poszczą. Zapewniam was: Oni już otrzymują swoją zapłatę. Gdy ty pościsz, namaść głowę olejkami i umyj twarz, aby nie ludzie widzieli, że pościsz, tylko twój Ojciec, który jest w ukryciu. A twój Ojciec, który widzi także to, co ukryte, nagrodi cię”.

CZAS ŁASKI I NAWRÓCENIA

Wielki Post to czas szczególnej łaski powrotu do głębokiej i osobistej relacji z Bogiem. Jezus zaprasza nas, abyśmy czynili dobro nie dla pochwały, ale biorąc przykład z Niego, wszystko czynili dla Ojca, który zna najgłębsze pragnienia i motywacje serca każdego z nas. W tym budowaniu relacji z Bogiem pomagają nam trzy filary życia duchowego: modlitwa, post i jałmużna. Znajdź dziś chwilę czasu i pomyśl, co w tym Wielkim Poście będzie twoją modlitwą, postem i jałmużną – konkretnym darem miłości.

Jezu, daj mi, proszę, poznać dobroć Ojca, który z miłością patrzy w moje serce.

Nowy zasób gazu ziemnego

Orlen odkrył 500 mln m sześć. nowych zasobów gazu na Lubelszczyźnie. Połączenie z PGNiG i kolejne odkrycia z rodzimych złóż pozwolą PKN Orlen utrzymać w najbliższych latach własną produkcję gazu na poziomie zbliżonym do 20 proc. rocznego zapotrzebowania Polski.

Prezydent USA odwiedzi Polskę

Na zaproszenie Prezydenta RP Andrzeja Dudy z kolejną wizytą do Polski w dniach 20-22 lutego przyjedzie prezydent Stanów Zjednoczonych Joe Biden. Polska będzie też współorganizatorem szczytu wschodniej flanki NATO i USA. Rozmowy prezydentów Polski i USA będą dotyczyły spraw bezpieczeństwa, a także stosunków polsko-amerykańskich. 22 lutego w Warszawie odbędzie się spotkanie prezydentów Polski, USA i liderów państw Bukaresztańskiej Dziewiątki.

Wzrost cen ciepła zostanie zahamowany

Prezydent Andrzej Duda podpisał wczoraj nowelizację ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw oraz niektórych innych ustaw. Wzrost cen ciepła do końca tego roku zostanie zahamowany na poziomie nie wyższym niż 40 proc. Przepisy dają podstawę do wyrównania przedsiębiorstwom energetycznym nadmiernych wzrostów kosztów ogrzewania, tak by odbiorca - będący podmiotem uprawnionym - nie został nimi obciążony.

Niższa inflacja w Polsce

Niższy wzrost PKB, ale i niższa inflacja - takie prognozy gospodarce dla Polski przedstawia Komisja Europejska. KE prognozuje, że po tegorocznym spowolnieniu PKB powinien zacząć rosnąć, a bezrobocie pozostaje na rekordowo niskim poziomie. Polska gospodarka w tym roku będzie się rozwijała w tempie 0,4 procent. To o 0,3 punktu procentowego mniej niż Bruksela szacowała w listopadzie. To przede wszystkim efekt spadku konsumpcji. Prognoza inflacji w tym roku to 11,7 procent. W przyszłym roku analitycy KE oczekują bardzo silnego wyhamowania wzrostu cen. Inflacja w 2024 roku ma spaść do 4,4 procent.

W Oknie Życia znaleziono chłopczyka

Kilku lub kilkunastodniowy chłopczyk został znaleziony w oknie życia w Gnieźnie. To drugi w historii przypadek wykorzystania gnieźnieńskiego okna życia. Dziecko znajduje się w dobrym stanie zdrowia. Zgodnie z procedurami, po konsultacji z prokuraturą podjęto decyzję, że nie będzie prowadzone postępowanie wobec matki dziecka.

Papież Franciszek wyznaczył datę beatyfikacji polskiej rodziny Ulmów

Beatyfikacja Sług Bożych Józefa i Wiktorii Ulmów i ich siedmiorga dzieci odbędzie się 10 września tego roku w Markowej - poinformowała archidiecezja przemyska. Rodzina Ulmów została zamordowana podczas wojny przez Niemców za ukrywanie Żydów.

Podczas uroczystości beatyfikacyjnej przedstawicielem papieża Franciszka będzie ksiądz kardynał Marcello Semeraro, prefekt Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych.

Rodzina Józefa i Wiktorii Ulmów ze wsi Markowa na Podkarpaciu w Polsce została zamordowana 24 marca 1944 r. przez Niemców za ukrywanie Żydów. Najprawdopodobniej w grudniu 1942 r. Ulmowie przyjęli pod swój dach Żydów poszukujących pomocy: Saula Goldmana (Szalla) z synami Baruchem, Mechelem, Joachimem i Mojżeszem z Łańcuta oraz z Markowej: Goldę Grünfeld, córkę Chaima Goldmana, krewnego wobec wyżej wspomnianego Saula oraz Leę Didner z córką Reszlą.

Kilkanaście miesięcy później, 24 marca 1944 r., wszyscy członkowie rodziny: Józef Ulma, jego żona Wik-

toria będąca w 9. miesiącu ciąży, ich sześciorgo dzieci oraz wszyscy ukrywający się Żydzi, w wyniku donosu złożonego prawdopodobnie przez policjanta z Łańcuta, zostali zamordowani przez niemieckich żandarmów. W sumie siedemnaścioro ludzi.

W 1995 r. Wiktoria i Józef Ulmowie zostali uhonorowani pośmiertnie tytułem Sprawiedliwych wśród Narodów Świata.

17 grudnia ub. roku papież Franciszek zatwierdził dekret o męczeństwie Rodziny Ulmów.

Beatyfikowane zostanie małżeństwo Józef i Wiktoria Ulmowie oraz ich siedmiorgo dzieci: Stanisława, Barbara, Władysław, Franciszek,

Antoni, Maria oraz dziecko nienarodzone, które miało przyjść na świat wiosną 1944 roku.

W chwili niemieckiej zbrodni Wiktoria Ulma była w dziewiątym miesiącu ciąży. Historyk, wiceprezes Instytutu Pamięci Narodowej dr Mateusz Szpytma, którego babcia była siostrą Wiktorii, przypomniał we wpisie na Facebooku, że poród rozpoczął się podczas zbrodni lub po wrzuceniu ciała kobiety do dołu.

Od 24 marca 2018 roku - w rocznicę bestialskiej śmierci Ulmów - obchodzony jest Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką.

Fot. [wikimedia commons/](#)
[domena publiczna](#)

Obchody 81. rocznicy przekształcenia Związku Walki Zbrojnej w Armię Krajową

Centralne obchody 81. rocznicy przekształcenia Związku Walki Zbrojnej w Armię Krajową - największe i najlepiej zorganizowane podziemne wojsko w okupowanej Europie - odbyły się 14 lutego 2023 w Warszawie. Uczestnicy uroczystości wspólnie upamiętnili jedną z najbardziej chlubnych kart historii Polski i oddali hołd wszystkim żołnierzom Armii Krajowej.

W obchodach wzięli udział m.in. przedstawiciele władz państwowych, kombatancki oraz wojsko i harcerze. Instytut Pamięci Narodowej reprezentował zastępca prezesa - dr hab. Karol Polejowski.

Obchody rocznicowe rozpoczęła Msza święta w Katedrze Polowej Wojska Polskiego, sprawowana w intencji poległych, zmarłych oraz żyjących żołnierzy Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej. Modlono się też za gen. bryg. Antoniego Hedę ps „Szary” - dziś przypada 15. rocznica jego śmierci.

Po nabożeństwie uczestnicy uroczystości udali się pod pomnik pierwszego komendanta głównego Armii Krajowej gen. dyw. Stefana Roweckiego Grota przy ul. Chopina, gdzie złożyli kwiaty.

Punktem kulminacyjnym obchodów była uroczystość, która odbyła się w południe przed pomnikiem Polskiego Państwa Podziemnego i Armii Krajowej przy ul. Wiejskiej. W swoim wystąpieniu podczas ceremonii zastępca IPN dr hab. Karol Polejowski zwrócił się bezpośrednio do żołnierzy AK.

- Kiedy składaliście wy, wasi koledzy i koleżanki przysięgę, wstępując w szeregi Armii Krajowej, czyniliście to z pobudek patriotycznych, bo tak was wychowano, ale przecież wszyscy mieliście miłość do Polski, do Polski wolnej i niepodległej. To miłość do Polski była motorem działań (...) A kiedy wojna się skończyła, a wolności nie było, ta miłość do wolnej Polski pozostała z wami, przenieśliście ją przez noc rządów komunistycznych, ucząc miłości kolejne pokolenia młodych Polaków. To dzięki wam dzisiaj możemy żyć w wolnej Polsce. To dlatego jesteście bohaterami. Jesteście bohaterami, bo trzeba było wykazać się bohaterstwem, aby przez kilkadziesiąt lat nieść ideę wolnej i niepodległej Polski - powiedział Polejowski.

Wiceprezes IPN podkreślił, że tę postawę biorą sobie za wzór kolejne pokolenia Polaków.

- Wasze wartości są naszymi wartościami, bo tego nas nauczyliście, za to składam wam serdeczne podziękowania - podziękował Polejowski.

W czasie uroczystości głos zabrali także m.in. szef Urzędu ds. Kombatanatów i Osób Represjonowanych Jan Józef Kasprzyk i prezes Zarządu Głównego Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej por. Teresa Stanek ps. Mitsuko. Pod pomnikiem Polskiego Państwa Podziemnego i Armii Krajowej złożono wieńce.

Uroczystości zostały zorganizowane przez Urząd ds. Kombatanatów i Osób Represjonowanych

oraz Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej.

Obchody rocznicowe z udziałem Instytutu Pamięci Narodowej odbyły się także w Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Olsztynie, Brzostku (Oddział IPN w Rzeszowie), Szczecinie i Wrocławiu.

***

14 lutego 1942 r. Naczelnny Wódz gen. Władysław Sikorski wydał rozkaz o przekształceniu Związku Walki Zbrojnej w Armię Krajową, która uważana jest za największe i najlepiej zorganizowane podziemne wojsko działające w okupowanej Europie.

Korzenie Armii Krajowej sięgają zawiązanej w nocy z 26 na 27 września 1939 r. przez grupę wyższych oficerów z gen. Michałem Karaszewiczem-Tokarzewskim na czele, przy współudziale prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego, konspiracyjnej organizacji Służba Zwycięstwu Polski. Stała się ona zalążkiem rozbudowanego później Państwa Podziemnego. SZP została przekształcona w listopadzie 1939 r. w Związek Walki Zbrojnej. Decyzja o powstaniu AK była podyktowana koniecznością scalenia polskich konspiracyjnych oddziałów zbrojnych i podporządkowania ich rządowi RP w Londynie.

Kolejnymi dowódcami Armii Krajowej byli generałowie: Stefan Rowecki ps. Grot - do 30 czerwca 1943 r., Tadeusz Komorowski ps. Bór - do 2 października 1944 r., Leopold Okulicki ps. Niedźwiadek - do 19 stycznia 1945 r. Dowódcą Armii Krajowej podlegał Naczelnemu Wodzowi Polskich Sił Zbrojnych.

Stan wyjątkowy w Nowej Zelandii

Rząd Nowej Zelandii po raz trzeci w historii ogłosił stan wyjątkowy na terenie całego kraju. Powodem tej decyzji jest cyklon Gabrielle, który wywołuje rozległe powodzie, osunięcia ziemi i ogromne fale oceaniczne na Wyspie Północnej.

Krwawe strzelaniny w USA

Trzy osoby zginęły w dwóch strzelaninach na Uniwersytecie Stanowym Michigan. Co najmniej pięć osób jest rannych, stan niektórych jest bardzo poważny i zagrażający życiu. Według policji sprawca strzelaniny odebrał sobie życie.

Rośnie liczba ofiar trzęsienia ziemi

Liczba ofiar katastrofalnego trzęsienia ziemi, które tydzień temu nawiedziło Turcję i Syrię, przekroczyła 41 tysięcy. Według dostępnych danych w Turcji zmarło 35 643 osób, a w Syrii 5581. ONZ szacuje, że trzęsienie ziemi pochłonęło ponad 50 tysięcy istnień. Trzęsienie ziemi zostało zarejestrowane w obu krajach w zeszły poniedziałek. Jego siła sięgnęła 7,8 pkt. Szkody szacuje się na miliardy dolarów.

Obiekty latające nad Ameryką

Amerkańskie wojsko zestrzeliło w ostatnich dniach cztery obiekty latające wykryte nad USA i Kanadą. Pierwszy z nich, strącony 4 lutego, był chińskim balonem szpiegowskim i elementem szerokiej kampanii wywiadowczej Pekinu. Według Waszyngtonu chińskie balony szpiegowskie latały nie tylko nad USA. Wysokiej rangi przedstawiciel Departamentu Stanu przekazał w ubiegłym tygodniu dziennikarzom, że Pekin obserwował przy użyciu balonów ponad 40 krajów na pięciu kontynentach. Również władze Japonii informowały, że w ostatnich latach nad krajem kilkakrotnie widziano podobne obiekty.

Szef NATO planuje odejść

Wieloletni szef NATO Jens Stoltenberg nie planuje przedłużać swojego mandatu na czwartą kadencję i zgodnie z planem odejdzie ze stanowiska w październiku. Mandat sekretarza generalnego był trzykrotnie przedłużany, ogółem pracował prawie dziewięć lat. Nie jest jeszcze jasne, kto mógłby zastąpić Jensa Stoltenberga. Jako potencjalni kandydaci wymieniani są były premier Włoch Mario Draghi i prezydent Rumunii Klaus Iohannis. Oczekuje się, że 30 członków Sojuszu podejmie decyzję najpóźniej w lipcu na szczycie w Wilnie. Decyzja w sprawie nowego kierownika jest podejmowana jednogłośnie.

ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

Neologizmy

To nowe wyrazy, które dotąd nie istniały w języku i powstały zgodnie z regułami słowotwórstwa. Polacy mają bardzo dużą skłonność do tworzenia nowych słów. W obecnych czasach, kiedy rozwój techniki upowszechnił korzystanie z internetu, powstaje bardzo wiele nowych słów i wyrażań. Przykładem tej nowomowy mogą być zaczerpnięte z internetu słowa: bloger, jutuber, influencer itp. Prym w nadawaniu słowom nowych brzmień wie dzie reklama. Łomzing, plażing, smazing to słowa prawie wszystkim znane, a pochodzące z reklam. Do neologizmów obiegowych zaliczamy np. parawaning, czyli zjawisko rozkładania parawanów na plaży w czasie wakacji, które stało się bardzo popularne. Upupić jest za to neologizmem artystyczny używany w „Ferdydurke” przez Witolda Gombrowicza. Upupić oznaczało traktować kogoś infantylnie, z góry, niczym dziecko, zakładając jego naiwność i co za tym idzie podległość. Pochodzi od słowa pupa, które jest infantylnie, dziecinne, zabawne. Mimo że neologizmy powstają w reakcji na zmiany zachodzące w rzeczywistości lub są tworem ludzkiej wyobraźni, podlegają one określonym zasadom. Neologizmy są uważane za poprawne, jeśli są zgodne z regułami słowotwórstwa języka polskiego i są możliwe do wymówienia. Warto się pobawić i samemu wymyślić nowe słowa, może za jakiś czas wejdą do słownika?

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Jak rozmawiać o emocjach?

Co zrobić, kiedy ktoś opowiada nam o smutnym dla siebie wydarzeniu? Jak się zachować, kiedy zachowanie drugiej osoby sprawia, że czujemy się smutni, zranieni albo poirytowani? Co w takich sytuacjach warto mówić, a przed czym zdecydowanie należy się powstrzymać?

Zdaniem psychologów, osoby, które zgłaszają się na terapię często skarżą się na to, że od otoczenia nie dostają tego, czego chcą. Inni mówią o tym, że ludzie odsuwają się od nich, nie chcą z nimi rozmawiać, a oni nie mają pojęcia, dlaczego tak się dzieje. Powodem jest często niewłaściwe, nieskuteczne komunikowanie swoich emocji i potrzeb.

Warto pomyśleć w jaki sposób sygnalizujemy swoje potrzeby i pragnienia, w jaki sposób sięgamy po to, czego pragniemy i czy w ogóle to robimy.

- Nie mówię o tym, czego chcę – kiedy chcę kontaktu z kimś, milczę i czekam aż ktoś sam wyjdzie z inicjatywą.
  - Mówimy o swoich potrzebach w sposób niewystarczająco jasny – dajemy drugiej osobie do zrozumienia, że coś jest dla nas ważne, ale nie formułujemy prośby albo wyrażamy prośbę, która może być rozumiana wieloznacznie. Np. zamiast powiedzieć – „chciałabym, abyś dzisiaj po pracy wrócił od razu do domu i żebyśmy poszli razem na spacer albo obejrzeli wspólnie film” mówimy „chciałabym się czuć dla Ciebie ważną” albo „chciałabym czasem obejrzeć coś z Tobą”.
  - Mówimy o swoich potrzebach osobom, które nie chcą pomagać mi w ich zaspokojeniu i stale liczymy, że coś się w końcu samo zmieni – jeśli od kogoś nie otrzymujemy tego, czego chcemy, choć mówimy o tym wprost, to albo ta osoba nie chce nam tego dać, albo nie potrafi na chwilę obecną tego zrobić albo nie rozumie naszych intencji i potrzeb. Inni ludzie, co do zasady, nie są odpowiedzialni za zaspokajanie naszych potrzeb – chyba, że jesteśmy niepełnoletnimi dziećmi albo będąc osobami dorosłymi z kimś na coś konkretnego się umówimy w taki czy inny sposób. Jeśli ktoś odmawia zaspokojenia naszych potrzeb, to po naszej stronie stoi zadbanie o ich zaspokojenie albo poprzez postawienie warunków relacji albo poprzez znalezienie innej relacji, w której będziemy mogli zaspokajać te potrzeby.
  - Zamiast mówić o swoich potrzebach, mówimy o tym jaki ktoś jest, atakujemy, wyśmiewamy lub oskarżamy drugą osobę – mówienie jaki ktoś jest zamiast o tym, czego byśmy chcieli, powoduje obronę, atak lub podporządkowanie. Nawet jeśli ktoś robi to, czego chcemy, to długoterminowo będzie czuć się z nami źle i będzie z czasem unikać kontaktu z nami.
  - Obrażamy się, gdy czegoś nie dostajemy, zamiast powiedzieć wprost czego chcemy – w tym przypadku znowu zakładamy, że druga osoba domyśli się tego, co czujemy i czego potrzebujemy. Dodatkowo wprowadzamy w ten sposób niepotrzebne napięcie w relację, co długoterminowo może powodować kolejne trudności.
  - Wyrażamy głównie emocje złości, niezadowolenia, frustracji, poczucia krzywdy – zwykle pod tymi emocjami, kryją się inne emocje, z których często nie zdajemy sobie sprawy. Wyrażanie samej złości, gdy pod nią kryje się lęk czy poczucie odrzucenia, będzie odebrane jako agresywne, oddalające, a nie zbliżające. Rozmówca, który poczuje się zaatakowany czy oskarżony, może zacząć bardziej siebie chronić i wtedy ponownie nas odrzuci. Mówienie o emocjach, kryjących się pod złością i poczuciem krzywdy, jest o wiele trudniejsze, ale przynosi lepsze rezultaty.
- Pamiętajmy, że musimy zdać sobie sprawę, że będąc osobami dorosłymi, to my sami jesteśmy odpowiedzialni za wyrażanie swoich potrzeb i dbanie o ich zaspokojenie. Oznacza to komunikowanie ich w sposób jasny dla otoczenia, niepozostawiający przestrzeni na domysły, ale również szanujący potrzeby i emocje innych ludzi.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1196

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 22 lutego 2023 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinīs 50, p. 501

pakuiki, drobniegi, osobela		kwalifikacja, znacząca, bpa		ludowy taniec ukraiński		powieść Amado- w bombach	
duda u sztangrety		policzek		wielka na małe			
różnica debetu i kredytu				5			
		zderza miota				4	
krośka moda melizna				materiał (tekstury) tkanoc biegu			
		podobna do bakarat					
		spn musznata kawa zbobowa					
... w hubani? kieszkiwiczki		Płato chwył tom-dowy				7	
narodził zgrubienie						7	
chorob- lity rozrost ciała						12	
warszaw- ski klub sportowy		Paul śpiewał "Dieny" juhi		13		12	
				symbol firmy			
		miasto w łanie		dobry element		11	
czarodziej							
pustytny raj							
praca rotina dla piaszka		wspania- lo postanie		"Kraków" Stawie i Nel		14	
						szaf jehosów	
						liczy rękę z tańcem	
cugki, lojco (wiał) z kołkami		3					
		pnie- chadzka				1	
podobny do szopa		10					
				zasyпка			

Litery z ponumerowanych pól utworzą tytuł eseju A. Krawczuka

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----

Rozwiązanie krzyżówki nr 1195. Hasło: Niedziela w kopalni.

Nagrodę wylosował Henryk Połoński z Wilna.

Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

CZYTAM, BO LUBIĘ Celeste Ng „Małe ogniska”

Pięknie napisana opowieść, w której wątki i historie przeplatały się, by na końcu połączyć się w całość. Bogate słownictwo, lekkość w pisaniu, mądry i głęboki przekaz wypowiedzi. W Shaker Heights, spokojnym, postępowym miasteczku na obrzeżach Cleveland, wszystko zostało zaplanowane – począwszy od rozkładu krętych dróg, przez kolory domów, na pełnych sukcesów życiach jego mieszkańców kończąc. A nikt nie uosabia lepiej ducha tego miejsca niż Elena Richardson, która kieruje się zasadą, że najważniejsze jest trzymanie się zasad. Na scenę wkracza Mia Warren – enigmatyczna artystka i samotna matka – która wchodzi w ten zamknięty, idylliczny świat wraz ze swoją nastoletnią córką Pearl i wynajmuje od Richardsonów dom. Wkrótce Mia i Pearl staną się kimś więcej niż tylko najemcami: ta para przyciąga do siebie całą czwórkę dzieci Richardsonów. Lecz Mia ma za sobą tajemniczą przeszłość, zaś w duszy pogardę dla zastanego stanu rzeczy, która grozi wywróceniem tej starannie ułożonej społeczności do góry nogami. „Małe ogniska” to powieść, która zgłębia wagę tajemnic, naturę sztuki i tożsamości oraz niemal zwierzęcą siłę matczynej miłości, jak również niebezpieczeństwa czyhające z przekonaniem, że trzymanie się zasad może nas obronić przed katastrofą.

Inauguracyjne spotkanie zapustowe „Klubu Seniorów” w Ośrodku Kultury w Mickunach

Jak zapusty, to zapusty, skacze chudy, skacze tusty

Starsi ludzie twierdzą, że zapusty trzeba koniecznie świętować, by uchronić się od nieczystości przez cały rok. Wiadomo, iż każdy wierzy w to, co wierzy, jednak my wierzymy w przyjaźń i umiemy się dobrze bawić.

W ubiegły piątek, 10 lutego, odbyło się inauguracyjne spotkanie nowo założonego „Klubu Seniorów” w Ośrodku Kultury w Mickunach. W spotkaniu wzięło udział 26 osób. Przed pandemią mieliśmy podobne spotkania, ale działaliśmy jako koło gospodyń. Jednak powstała myśl założyć osobny „Klub Seniorów i Osób Samotnych”. Każdy człowiek samotny jest mile widziany w naszym nowo założonym gronie. Na pewno ilość członków z biegiem czasu się zwiększy.

Podczas tego spotkania świętowaliśmy zapusty. Panowała jak nigdy całkowicie rodzinna i ciepła atmosfera. Oczywiście, musieliśmy się zaprzyjaźnić i nawiązać kontakt, aby kolejne spotkania sprawiały przyjemność. Więc razem z seniorami, z członkami Koła Miłośników Tradycji Wileńskich i Wiejskich w Mickunach, z zespołem „Mickunianka” oraz z

seniorami z zespołu „Przyjaciele” śpiewaliśmy różne piosenki. Mieliśmy również konkurs, za udział w którym otrzymaliśmy słodkie na-

wym, a więc wspólnie omówiliśmy plan na kolejne spotkania i dalszą działalność. Przy wspólnej dyskusji powstał pomysł założenia własne-

pragnieniem jest, aby osoby starsze więcej socjalizowały się, obcowały i spotykały się podczas wspólnej zabawy, dyskusji, edukacji itd.

To dodatkowa możliwość udania się na spacer i „wyspacerowania” swoich nowych ubiorów. Możliwość spotkania nie tylko znajomych lub sąsiadów, ale również i krewnych. Czego potrzebujecie do tego? Tylko chęci i chwilki wolnego czasu. Nasze pierwsze spotkanie trwało 3 godziny. Jestem pewna, iż to nie był czas zmarnowany. Raczej to był czas na poczucie tętniącego w nas życia. Wspólnie na chwilę zatrzymaliśmy czas po to, żeby żyć tu i teraz.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przyszli na nasze zapustowe spotkanie. Dziękujemy Samorządowi Rejonu Wileńskiego za wsparcie, za ciepłą herbatę oraz pyszne pączki, którymi częstował się każdy, kto przybył do nas na spotkanie.

A więc do kolejnych twórczych, ciepłych i bardzo pomysłowych spotkań naszego „Klubu Seniorów” w Mickunach. Jeżeli ktoś chce do nas dołączyć, zawsze jest mile widziany. Więcej informacji znajdziecie na Facebook'u (RDKC Mickunų skyrius).

Alona Wengrowska,
administratorka Ośrodka Kultury w Mickunach

grody. Stanisława Narkiewicz rozśmieszała nas swoimi kawałami, dowcipami, wierszykami, a także wesołą piosenką. Z kolei Krystyna Narkiewicz ciepło zareagowała na zaproszenie i ogólnie na pomysł założenia „Klubu Seniorów”. Pani Krystyna, jest człowiekiem pomysło-

go teatrzyku, w którym będą występować wszyscy chętni z „Klubu Seniorów”.

Może powstać pytanie, dlaczego mianowicie „Klub Seniorów”? Młodzież obecnie ma naprawdę dużo atrakcji. Jednak seniorom brakuje działalności, integracji. Naszym

Podczas inauguracyjnego spotkania okazało się, iż każdy ma w sobie skryty talent i każdy jest chętny do wspólnej działalności i integracji. Będziemy więc kontynuować nasze spotkania, poszerzać granice naszego klubu. Jeżeli jest chęć i pomysł, to będzie i możliwość.

Mile spędzony czas

Dokończenie ze s. 1 nastroju, aby ten wspólnie spędzony wieczór jeszcze raz przypomnieli nam o tym, że naród jak człowiek, według słów Świętego Jana Pawła II „jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest i nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi”, a my, Polacy, naprawdę umiemy dzielić się tym, co mamy najlepsze – powiedziała z kolei Anna Łastowska – prezeska oddziału.

To był niezwykle piękny koncert zapustowy. Na sali panowała radosna rodzinna atmosfera. Po koncercie organizatorzy zaprosili wszystkich na smakowity poczęstunek. Bo jak mawiał sienkiewiczowski Zagłoba, „kiedy w brzuchu pusto,

w głowie groch z kapustą”. Goście imprezy mile wspólnie spędzili czas. Było dużo rozmów i śmiechu.

Głównym organizatorem kon-

certu zapustowego w Podbrodziu był Świąciański Oddział Rejonowy ZPL z Anną Łastowską na czele.

Andrzej Aszkiełowicz

ZAPUSTY W SUŻANACH

18 lutego
13.00 godz.
PLAC PRZY OŚRODKU KULTURY

Pochód przebierańców
Program artystyczny
Konkursy i zabawy
Gościnne zagrody

Organizator:
Wielofunkcyjny
Orodek Kultury
w Niemenczyźnie

ZAPUSTY
19 lutego 2023 r.

godz. 10.00-17.00
KIERMASZ SZTUKI LUDOWEJ
I RĘKODZIEŁA
na placu samorządowym

godz. 14.00
KONCERT
w Centrum Kultury w Solecznikach

Zespół Tańca Ludowego PERŁA
Elizabeth Olshy Gabriela Źdanovičiūtė
Justyna Klemiato Zdzisław Palewicz
Jolanta Prowłocka

WSTĘP WOLNY!

ZAPUSTY W SUDERWIE

19 lutego
14.00 godz.
PLAC PRZY OŚRODKU KULTURY

Pochód przebierańców
Program artystyczny
Konkursy i zabawy
Gościnne zagrody

Organizator:
Wielofunkcyjny
Orodek Kultury
w Niemenczyźnie

30. rocznica śmierci Włodzimierza Sedlaka, księdza, profesora KUL-u, twórcy polskiej szkoły bioelektroniki

Kapłan-naukowiec

Włodzimierz Sedlak urodził się 31 października 1911 r. w Sosnowcu w rodzinie górniczej. Był trzecim z kolei dzieckiem Pawła i Elżbiety z domu Janszek.

Miał jednego brata i cztery siostry. Choć w jego domu rodzinnym nie było tradycji naukowych, to jednak już w dzieciństwie przejawiał on zainteresowania przyrodnicze. W jedenastym roku życia kupił podręcznik chemii S. Tołłoczki, a mając lat szesnaście marzył o wynalazkach i odkryciach. Zamiłowania obracały się w zakresie chemii, majsterkowania elektrotechnicznego i zbierania skamieniałości w okolicznej morenie czołowej. W siódmej klasie gimnazjalnej doszły jeszcze zainteresowania geologią i mineralogią. Mimo tych właśnie zainteresowań, będąc jeszcze w klasie przedmaturalnej, może pod wpływem lektury Pisma św., uciekł on z domu do Krakowa i prosił o przyjęcie do nowicjatu oo. dominikanów. Mistrz nowicjatu kazał mu najpierw zdać maturę. Wywołało to w nim ogromny wstrząs, a osobiste przemyślenia w połączeniu z tym pierwszym niepowodzeniem spowodowały, że stał się w przyszłości „fanatykiem” nauki.

Po maturze w Gimnazjum matematyczno-przyrodniczym w Skarżysku-Kamiennej wstąpił do Seminarium Duchownego w Sandomierzu, gdzie w 1935 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Następnie, pomimo proponowanego mu wyjazdu na zagraniczne studia teologiczne, podjął pracę prefekta, najpierw w Ćmielowie, potem w Sienniu koło Łży. W czasie okupacji brał udział w tajnym nauczaniu. W Sienniu od

lutego 1945 r., jako wiceprzewodniczący Gminnej Rady Narodowej, zaangażował się w odtwarzanie i rozwijanie szkolnictwa. Dzięki jego staraniom i pracy powstała szkoła średnia i szkoła zawodowa. Założył Towarzystwo Szkół Średnich w Sienniu, którego statut zatwierdziły władze wojewódzkie; został prezesem tego Towarzystwa. Pełnił również funkcję kierownika szkoły podstawowej, nie wspominając już o obowiązkach nauczyciela nie tylko religii, ale również propedeutyki filozofii i języka niemieckiego.

Kiedy jego byli uczniowie-maturzyści podjęli studia wyższe zdecydował się na ryzykowny krok - w trzydziestym piątym roku życia sam został studentem Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego UMCS (1946-1950), dojeżdżając przez pierwsze dwa lata na Uniwersytet i dzieląc czas pomiędzy obowiązki nauczyciela i studenta. W latach 1948-1952 pracował jako katecheta w szkołach średnich w Lublinie. w 1951 r. obronił rozprawę doktorską nt. Zmienność organizmu jako podstawa biologiczna wychowania. Na zatwierdzenie stopnia musiał jeszcze długo czekać, bo aż do 1960 r. Na polecenie władz kościelnych w 1952 r. dr. Sedlak przeniósł się do Radomia, gdzie nadal pracował jako prefekt do 1960 r. Uczestniczył w badaniach nad historią kultury materialnej regionu Gór Świętokrzyskich, m. in. historii starożytnego hutnictwa. Odnalazł tam łupki żelaza ze starożytnego wytopu i opracował oryginalną rekonstrukcję sposobu wytopu żelaza w dymarkach, odkrył przy okazji piryt na Łysej Górze. W 1959

r. opublikował hipotezę na temat krzemowych początków życia. Od 1 listopada 1960 r. został zatrudniony na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej KUL jako adiunkt, podejmując z początku wykłady z zakresu filozofii przyrody ożywionej. Odtąd przez 31 lat dojeżdżał z Radomia do Lublina, aby prowadzić zajęcia dydaktyczne. W wolnych chwilach zajmował się swoim hobby poznawczym w warunkach w gruncie rzeczy „chałupnika naukowego”. Na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej w 1966 r., dzięki rozprawie z filozofii przyrody ożywionej, pt. „Możliwość odtworzenia początków ewolucji organicznej na podstawie komponenta krzemowego”, uzyskał habilitację, która została uznana za należącą do zakresu biologii teoretycznej. W konsekwencji tego faktu utworzono na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej KUL Katedrę Biologii Teoretycznej,

jedyną jak dotąd w Polsce, której został kierownikiem, pełniąc tę funkcję aż do przejścia na emeryturę w 1982 r. W 1967 r. rozpoczął pracę nad bioelektroniką, według której reakcja chemiczna i procesy elektroniczne w organicznych półprzewodnikach są związane zależnościami kwantowo-mechanicznymi. Opublikował pracę, w której przedstawił hipotezę bioplazmy – piątego stanu materii obecnego jedynie w organizmach

żywych. W 1969 r. sformułował koncepcję elektromagnetycznej teorii życia, głoszącej iż wszystkie procesy życiowe zachodzą na poziomie kwantowym dzięki sprzężeniom reakcji chemicznych z procesami elektronicznymi w środowisku półprzewodnikowym, takim jakim są białka i przejawiają się emisją światła. Napisał książkę „Na początku było jednak światło”, w której wprowadził termin wszechpróżni, opisujący pierwotną nieskończoną próżnię, która istniała przed powstaniem światła.

W latach 1977-1992, raz w miesiąc, prowadził seminarium doktoranckie z biologii teoretycznej. Na seminarium to przyjeżdżało wiele osób zarówno z ośrodków naukowych, jak i nie powiązanych zawodowo z nauką.

Kiedy w maju 1992 r. powołano do istnienia Fundację Bioelektroniki, prof. Sedlak został jednym z jej fundatorów. Zmarł po długiej i ciężkiej chorobie 17 lutego 1993 r. w Radomiu i tam został pochowany.

Opr. Jan Lewicki

Na podstawie www.kul.pl

Członkiem zarządu Grupy EKR w Parlamencie Europejskim jest europoseł Waldemar Tomaszewski, prezes AWPL-ZChR.

Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy to grupa powstała w 2009 roku, w której skład wchodzi 63 eurodeputowanych z 15 krajów UE

Frakcja EKR w Parlamencie Europejskim opowiada się:

- za Europą Ojczyzn
- za tradycyjną rodziną
- za wartościami chrześcijańskimi

63
POSŁÓW

19
PARTII

15
KRAJÓW

- za niższymi podatkami
- za równymi dopłatami dla rolników
- za zmniejszeniem bezrobocia wśród młodzieży

Europa potrzebuje zmiany, nadszedł czas, aby poprowadzić UE w nowym, lepszym kierunku. Unia musi służyć ludziom, a nie biurokratom.

(Zam. 13345)

80. rocznica śmierci Aleksandra Meysztowicza, prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej, ministra sprawiedliwości

Polityk na Kresach

Aleksander Meysztowicz urodził się 8 grudnia 1864 w Pojościu k. Poniewieża. Pochodził z rodziny ziemiańskiej. Wychowywał się na Kowieńszczyźnie. W Wilnie ukończył gimnazjum, a potem studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Po śmierci rodziców odziedziczył duży majątek – Pojoście, którym zaczął zarządzać. W latach 1900–1904 był prezesem Towarzystwa Rolniczego Kowieńskiego i Kowieńskiego Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń od Ognia.

Od 1909 do 1917 mieszkał w Petersburgu oraz był członkiem rosyjskiej Rady Państwa. Był członkiem jako hospitant Komitetu Narodowego Polskiego. Od 1917 prezes Wileńskiego Banku Ziemińskiego. W latach 1917–1918 był głównym działaczem ziemian kresowych w Stronnictwie Narodowo-Zachowawczym. Organizował związki ziemian na polskich kresach.

W latach 1921–1922 był prezesem Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej. Podpisał akt ponownego złączenia Ziemi Wileńskiej z Rzeczpospolitą. Pełnił funkcję ministra sprawiedliwości w rządach Józefa Piłsudskiego i Kazimierza Bartla. Blisko związany był z redakcją „Słowa”, kierowanego przez Cاتا-Mackiewiczza. Od 1933 był tajnym szambelanem papieskim. W 1939 wyjechał do Rzymu, gdzie zmarł 14 lutego 1943 r.

Na podstawie wikipedia.pl

Z całego serca

* Z okazji Urodzin radnemu Samorządu Rejonu Wileńskiego **Aleksandrowi STANKIEWICZOWI** najserdeczniejsze życzenia: zdrowia, szczęścia, realizacji planów, ogromu życzliwości ze strony najbliższych oraz opieki Bożej na co dzień.

**W imieniu Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego
składa mer Maria Rekęć**

* Z okazji urodzin radnej Samorządu Rejonu Wileńskiego **Annie MILUSZKIEWICZ** składamy najserdeczniejsze życzenia: zdrowia, wytrwałości, pogody ducha, realizacji zamiarów i planów oraz opieki Bożej na co dzień.

**W imieniu Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego
składa mer Maria Rekęć**

* Z okazji pięknego Jubileuszu 90. Urodzin **Januszowi Klemensowi KIEŻUNOWI**, wieloletniemu aktywnemu członkowi AWPL-ZChR w Nowej Wilejce, płynące z głębi serca życzenia: uśmiechu na co dzień, szacunku od najbliższych osób, pogody ducha w każdych okolicznościach. Życzymy, aby kolejne lata pozbawione były trosk i zmartwień, niech każdy dzień niesie zdrowie oraz wiele chwil do radości, a Matka Boża ma zawsze w opiece.

Prezydium Oddziału AWPL-ZChR miasta Wilna

* **Prezydium Oddziału AWPL-ZChR miasta Wilna** serdecznie pozdrawia **Miroslawa MALUSZYCKIEGO**, członka koła AWPL-ZChR w Zameczku, z okazji Jubileuszu 45. Urodzin. Życzymy szczęścia, zdrowia, niegasnącej energii, miłości i troski najbliższych oraz opieki Matki Najświętszej na co dzień.

* **Prezydium Oddziału AWPL-ZChR miasta Wilna** serdecznie pozdrawia **Krystynę PŚIGOŃKIENĘ**, członkini koła AWPL-ZChR w Solenikach, z okazji Jubileuszu. Życzymy szczęśliwych i pogodnych dni, długich lat życia w zdrowiu i opiece Matki Najświętszej.

* Z okazji pięknego Jubileuszu 75. Urodzin **Czesławowi MASELOWI**, członkowi koła AWPL-ZChR w Markuciach, wiązanek najserdeczniejszych życzeń: mocnego zdrowia, pogody ducha, ludzkiej przyjaźni i życzliwości, wielu powodów do radości oraz wszelkich łask Bożych.

Prezydium Oddziału AWPL-ZChR miasta Wilna

* Z okazji jubileuszu Urodzin **Świętłanie JAROSZEWICZ** życzymy szczęścia na co dzień, długich lat życia wypełnionych zdrowiem.

Koło ZPL w Bujwidzach

* Z okazji Dnia Urodzin **Józefowi RYBAKOWI**, członkowi Rady Naczelnej AWPL-ZChR, z głębi serca płynące życzenia: niegasnącej energii, sukcesów osobistych, satysfakcji z pracy. Niech każdy nowy dzień niesie zdrowie oraz wiele chwil do radości a Matka Boża ma zawsze w swej opiece.

Rada Naczelna AWPL-ZChR

* Z okazji Dnia Urodzin **Aleksandrowi STANKIEWICZOWI**, członkowi Rady Naczelnej AWPL-ZChR, moc najserdeczniejszych życzeń: zdrowia, niegasnącej energii, pogody ducha, wielu powodów do radości oraz wszelkich łask Bożych.

Rada Naczelna AWPL-ZChR

* Z okazji Dnia urodzin Czcigodnego Księdza **Henryka NAUMOWICZA** jak najserdeczniejsze życzenia. Należą do tego oczywiście życzenia zdrowia, szczęścia oraz dalszych sukcesów. Ale najbardziej życzymy Proboszczowi błogosławieństwa Bożego, które jest początkiem wszystkiego i bez którego człowiek nic nie może uczynić. Życzymy także tej błogosławionej świadomości, że wykonuje Ksiądz to jedyne i szczególne zadanie, które Bóg wyznaczył tylko dla Kapłanów i które jest tak potrzebne dla całej naszej wspólnoty parafialnej.

**Członkowie Kół Żywego Różańca przy kościele
Miłosierdzia Bożego w Kowalczukach**

* Z okazji pięknego Jubileuszu **Stanisławie MAZAJŁO** życzymy: długich lat w zdrowiu, wyrozumiałości i ciepła najbliższych osób, zadowolenia i radości czerpanej z codziennych zwykłych spraw, spokoju, pogody ducha oraz opieki Bożej na co dzień.

Starostwo Kowalczuki

* Z okazji pięknego Jubileuszu **Jadwidze MILEWICZ** najserdeczniejsze życzenia: mocnego zdrowia, pogodnego nastroju, jak najmniej w życiu trosk, szacunku od najbliższych osób oraz opieki Matki Bożej na co dzień.

Starostwo Kowalczuki

* Z okazji Urodzin **Antoniemu GRABLEWSKIEMU** życzymy: zdrowia, niegasnącej energii, przyjemnych chwil w życiu, pogody ducha, wszelkiej pomyślności na każdy dzień oraz tradycyjnych 100 lat!

Koło AWPL-ZChR w Ławaryszkach

* Z okazji Jubileuszu Urodzin bukiet najpiękniejszych życzeń **Krystynie STEFANOWICZ**:

Niechaj szczęście Tobie sprzyja, a smutek omija.

Dobry Pan miłością otacza,

Anioł swe skrzydła nad Tobą roztacza.

Bóg w zdrowiu niechaj zachowa Cię,

i radością z uśmiechem obdarza Cię

składa zespół pracowników starostwa Zujuny

* Z okazji dnia urodzin **Krystynie STEFANOWICZ** serdecznie życzymy: aby każdy następny rok przynosił wszystko to, co w życiu najpiękniejsze, zdrowia, szczęścia, niewyczerpanych pokładów wiary i spełnienia marzeń.

**Członkowie kół AWPL-ZChR i ZPL
w Zujunach**

* Z okazji Jubileuszu Urodzin **Stanisławie BIELAK** życzenia mocnego zdrowia, pogody ducha, jak najwięcej chwil radosnych w życiu, niegasnącej energii na co dzień, dobrych przyjaciół, pociechy z dzieci i wnuków oraz wszelkich łask Bożych

składa koło ZPL w Trokach

* Z okazji jubileuszu Urodzin **Wiktorowi NOWIKOWI** życzenia zdrowia, szczęścia, powodzenia, opieki Bożej na każdy dzień

składa koło ZPL w Bujwidzach

* Z okazji Jubileuszu Urodzin **Tadeuszowi ŻUKOWSKIEMU** życzenia wszystkiego co w życiu najpiękniejsze i najmiłsze, szczęścia, zdrowia i miłości w rodzinie

składa koło ZPL w Bujwidzach

* Z okazji Jubileuszu Urodzin **Robertowi MAKIEWICZOWI** składamy serdeczne życzenia zdrowia, powodzenia w życiu, pomyślności na każdy dzień.

Koło ZPL w Bujwidzach

* Z okazji Jubileuszu Urodzin **Wiesławowi MACULEWICZOWI** życzenia zdrowia, szczęścia, pomyślności na każdy dzień oraz wszelkich łask Bożych

składa koło ZPL w Bujwidzach

* Z okazji Dnia Urodzin **Jadwidze BAITANIENĘ** składamy najserdeczniejsze życzenia: zdrowia, szczęścia w gronie rodziny, pomyślności, ludzkiej życzliwości oraz opieki Bożej.

**Rektor Ryszard Kuźmo
i słuchacze PUTW**

Rejon wileński: dzięki programowi „50 i 50” mieszkańcy mogą wyasfaltować drogi i zainstalować oświetlenie

Już jedenasty rok Samorząd Rejonu Wileńskiego daje mieszkańcom i firmom możliwość wyasfaltowania dróg i urzędzenia oświetlenia, finansując 50 proc. kosztów robót.

Możliwość finansowania reguluje zatwierdzony w 2012 roku przez Radę Samorządu Rejonu Wileńskiego opis procedury budowy, przebudowy i remontu komunikacji transportowej z udziałem osób fizycznych i prawnych.

„Mieszkańcy i przedsiębiorcy aktywnie korzystają z możliwości wspólnie z Samorządem po połowie płacić za wykonane roboty i cieszą się wyasfaltowanymi drogami czy zainstalowanym oświetleniem ulicznym. W 2022 roku do Samorządu Rejonu Wileńskiego wpłynęło 10 wniosków od mieszkańców o 50-procentowe dofinansowanie utrzymania dróg i ulic o znaczeniu lokalnym, z czego 9 wniosków zostało uwzględnionych” – czytamy na stronie Samorządu.

W 2022 roku wyasfaltowy został odcinek ul. Basiukų (313 m) we wsi Skojdziszki. Ułożenie nawierzchni asfaltowej kosztowało 69 946,81 euro, Samorząd i mieszkańcy wnieśli po 34 973,4 euro. Wyasfaltowany został również odcinek drogi dojazdowej (408 m) do wsi Kowale w Gminie Mariampol. Wartość projektu wyniosła 80 tys. euro.

Z oświetlenia i znacznie bezpieczniejszego otoczenia cieszą się mieszkańcy ul. Mėtų we wsi Wielka Rzesza (Gmina Rzesza). Postawiono 7 słupów oświetleniowych. Wartość projektu to 15 457,75 euro (mieszkańcy wnieśli 7 228,87 euro).

W tym roku kontynuowane są inne rozpoczęte w ubiegłym roku prace:

- asfaltowanie odcinka ul. Rytmečio w Awizieniach (Gmina

Awizienie). Wartość prac – 54 060,16 euro (mieszkańcy wnieśli 27 030,08 euro). Wstępna długość wyasfaltowanego odcinka wynosi 80 m.

- asfaltowanie ul. Lyglaukių we wsiach Ogrodniki, Polepie, Tołkaciszki. Na tym odcinku zaplanowano wyasfaltować aż 2,664 km drogi. Wartość prac wynosi 772 999,93 euro (wkład mieszkańców – 386 499,96 euro).

W 2021 roku korzystając ze środków Programu budowy, przebudowy i naprawy komunikacji transportowej z udziałem osób fizycznych i prawnych wyasfaltowano aż 2,66 km dróg szutrowych i ich odcinków. Wyasfaltowano odcinek ul. Didžioios we wsi Kowale w gminie Mariampol (172 550,60 euro), wymieniono nawierzchnię asfaltową ul. Tilto w Dworzyszczach w gminie Rzesza (76 148,91 euro), ułożona nawierzchnia asfaltowa na ul. Perkūno we wsi Giłūze w gminie Awizienie (24 371,25 euro) i na ul. Suopių we wsi Rzesza w gminie Awizienie (48 570,01 euro), z wyasfaltowanej drogi cieszą się też mieszkańcy ul. Baltiešos we wsi Rowy w gminie Zujuny (wartość robót 87 746,11 euro).

W 2021 roku wraz z Samorządem mieszkańcy zainstalowali też oświetlenie uliczne. Oświetlone zostały ulice Žemuogių, Draustinio we wsi Bojary w gminie Awizienie (31 825,07 euro) i ul. Baltiešos we wsi Rowy w gminie Zujuny (39 287,40 euro).

Gdzie należy zwrócić się, aby skorzystać z możliwości dofinansowania asfaltowania dróg?

Osoby, chcące skorzystać z możliwości pokrycia połowy kosztów robót muszą złożyć odpowiedni wniosek.

Wnioski przyjmowane są w okienku obsługi interesantów Samorządu Rejonu Wileńskiego (ul. Rinktinės 50, Wilno), przesłane pocztą lub e-mailem (vrsa@vrsa.lt).

Do wniosku należy dołączyć prośbę w wymaganej formie, upoważnienie osoby, która złożyła wniosek, wydane zgodnie z procedurą określoną przepisami prawa do reprezentowania Wnioskodawcy (jeżeli jest to konieczne) oraz jego dane kontaktowe, zakres prac zleconych do wykonania (kosztorysy, orientacyjne ceny itp.), schemat obiektu lub opis lokalizacji oraz inne dodatkowe informacje.

Po otrzymaniu wniosku administracja Samorządu zwołuje posiedzenie komisji, na którym wniosek jest rozpatrywany według ustalonych kryteriów i podejmowana jest decyzja o sfinansowaniu robót.

Administracja Samorządu opłaca wykonanie prac ze środków przewidzianych na ten cel w budżecie.

(S-13352)

Sensacyjne zwycięstwo Kaczkowskiego

Krzysztof Kaczkowski sensacyjnie wygrał w Warszawie turniej szermierczy „O Szablę Wołodyjowskiego”. W finale 66. edycji najstarszych zawodów w kalendarzu Pucharu Świata pokonał lidera rankingu i mistrza Europy, Gruzina Sandro Bazadze 15:13. W sięgającej 1955 roku historii to piąte zwycięstwo polskiego szablisty.

Real – absolutny rekordzista

Piłkarze Realu Madryt pokonali w finale w marokańskim Rabacie saudyjski Al-Hilal Rijad 5:3 i triumfowali w klubowych mistrzostwach świata. Wcześniej w meczu o trzecie miejsce brazylijskie Flamengo wygrało z egipskim Al Ahly Kair 4:2. Real po raz piąty wywalczył to trofeum, co jest absolutnym rekordem.

Zacięty finał

Zespół Kansas City Chiefs po raz trzeci w historii został mistrzem ligi futbolu amerykańskiego NFL. W niedzielnym Super Bowl na stadionie w Glendale w Arizonie pokonał walczącą o drugi tytuł ekipę Philadelphia Eagles 38:35. Chiefs w wielkim finale wystąpili po raz piąty w historii.

Wygrały, ale nie awansowały

Reprezentacja Polski koszykarek, która pokonała w Lublanie Słowenię 65:58 (gr. D) w ostatniej kolejce eliminacji, nie awansowała do mistrzostw Europy 2023 (15-25 czerwca). Zdecydował o tym gorszy bilans małych punktów w korespondencyjnej walce z Niemkami.

15. złoto Norwega

Norweg Johannes Thingnes Boe wygrał w Oberhofie bieg na dochodzenie na 12,5 km i zdobył 15. w karierze złoty medal mistrzostw świata w biathlonie. Drugie miejsce zajął jego rodak Sturla Holm Laegreid, a podium zamknął Szwed Sebastian Samuelsson.

Żyła i Kubacki wygrali premierowy konkurs duetów

Historyczny triumf

Piotr Żyła i Dawid Kubacki wygrali w Lake Placid pierwszy w historii Pucharu Świata w skokach narciarskich konkurs duetów. Na drugim miejscu uplasowali się Austriacy Daniel Tschofenig i Stefan Kraft, a na trzecim Japończycy Naoki Nakamura i Ryoyu Kobayashi.

Biało-czerwoni wyprzedzili Austriaków o 13,2 pkt, a Japończyków o 24,1 pkt. Do zawodów przystąpiło 13 par. Po pierwszej serii odpadli najstarsi Rumuni, a w finale wystąpiło osiem najlepszych duetów. W pierwszej serii Żyła skoczył 123,5 m, a Kubacki – 128. Dawalo im to drugie miejsce, ze stratą 11,1 pkt do Tschofeniga (127 m) i Krafta (130,5 m).

W drugiej serii słabiej spisał się Tschofenig uzyskując tylko 115,5 m. 122 m Żyła oraz 127 Kubackiego pozwoliło Polakom objąć prowadzenie. Przed finałem o 11,2 pkt wyprzedzali Niemców Karla Geigera i Andreeasa Wellingera. W finale podopieczni trenera Thomasa Thurnbichlera nie popełnili błędów i przypieczętowali zwycięstwo. Żyła skoczył

Konkurs duetów w skokach narciarskich odbył się po raz pierwszy i zwycięstwo Polaków przejdzie do historii

127,5 m, a Kubacki 127. W nieoficjalnej klasyfikacji indywidualnej najlepszy był Kubacki. Drugą notę miał Kraft, a trzecią Kobayashi. Żyła uzyskał siódmy wynik.

Mistrzostwa Europy w kolarstwie torowym

Cztery medale biało-czerwonych

Patryk Rajkowski zdobył w szwajcarskim Grenchen srebrny medal mistrzostw Europy w kolarstwie torowym w konkurencji keirin. W finałowym wyścigu najszybszy był utytułowany Holender Harrie Lavreysen. To czwarty medal biało-czerwonych w tegorocznym czempionacie.

Na ósmym miejscu ukończył konkurencję drugi z Polaków – Rafał Sarnecki, który był drugi w finale B. W finałowym wyścigu z udziałem sześciu zawodników Rajkowski stoczył zaciętą walkę z faworytem, ale nie był w stanie pokonać absolutnego dominatora konkurencji sprinterskich – Lavreysena, który sięgnął po swój trzeci złoty medal. Wcześniej triumfował w sprincie i sprincie drużynowym.

W tej samej konkurencji wśród kobiet zwyciężyła Niemka Lea Sophie Friedrich, a Mariola Karwacka wygrała finał B plasując się na siódmym miejscu w końcowej klasyfikacji. Druga z Polek – Urszula Łoś nie zdołała awansować do finałowej „12” i sklasyfikowana została na 16. miejscu.

W wyścigu madison (parami) kobiet Polskę reprezentowały siostry – Daria i Wiktoria Pikulik. Zwycię-

Daria Pikulik na torowych mistrzostwach Europy wywalczyła dwa medale – srebro w omnium i brąz w scratchu

żyły faworyzowane Brytyjki – Katie Archibald i Elinor Barker a siostry Pikulik zajęły szóste miejsce. Gorzej wypadli w tej samej konkurencji Wojciech Pszczolarski i Szymon Sajnok plasując się na 11. miejscu, ostatnim wśród sklasyfikowanych w wyścigu drużyn.

Ekipa biało-czerwonych zakończyła występ w Grenchen z dorobkiem czterech medali – trzech srebrnych (Daria Pikulik w olimpijskiej konkurencji omnium, Patryk Rajkowski w keirinie i Mateusz Rudyk w sprincie) i jednego brązowego (Daria Pikulik w wyścigu scratch).

Polak wywalczył trzecie miejsce w PŚ w short tracku

Pech Natalii

Łukasz Kuczyński zajął trzecie miejsce na 500 m w zawodach Pucharu Świata w short tracku w holenderskim Dordrechcie. Konkurencję wygrał Chińczyk Xiaojun Lin, a drugi był Koreańczyk Yong-jin Lim. Drugi z Polaków, Diane Sellier został sklasyfikowany na piątej pozycji.

Po raz pierwszy w historii zawodów Pucharu Świata w short tracku w finale A wystąpiło dwóch reprezentantów Polski. Mimo piątej pozycji Sellier utrzymał trzecie miejsce w klasyfikacji generalnej.

Natalia Maliszewska została natomiast zdyskwalifikowana w półfinale na 500 m za falstart i nie obroniła prowadzenia w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata w tej konkurencji i spadła na drugą pozycję. Wyprzedziła ją Holenderka Xandra Velzeboer, która zwyciężyła niedzielą rywalizację na tym dystansie. Drugie miejsce zajęła Kanadyjka Kim Boutin, a trzecie jej rodaczka Rikki Doak.

W finale A na dystansie 1000 m wystąpiła Kamila Stormowska. Polka trzymała się czołówki, w pewnym momencie nawet wyszła na prowadzenie, ale nie zdołała go utrzymać. Ostatecznie finiszowała na piątej pozycji. Wygrała Kanadyjka Courtney

Łukasz Kuczyński odniósł największy sukces w karierze i po raz pierwszy stanął na podium Pucharu Świata

Sarault, druga była Koreaanka Gilli Kim, a trzecia Holenderka Suzanne Schulting. Pierwsze miejsce w rywalizacji na 1000 m mężczyzn zajął Koreańczyk Ji-won Park. Tuż za nim uplasował się Kanadyjczyk Pascal Dion, a także Włoch Luca Spechenhauser. Niedzielną rywalizację zakończyła się sztafetami. Wśród kobiet najlepsze były Kanadyjki w składzie Boutin, Doak, Sarault i Renee Marie Steenge. W wyścigu mężczyzn wygrali Koreańczycy w składzie Tae-Sung Kim, Donghyun Lee, Lim i Park.

To były ostatnie zawody Pucharu Świata w tym sezonie. W marcu w Seulu odbędą się mistrzostwa świata.

Puchar Świata w łyżwiarstwie szybkim w Tomaszowie Mazowieckim

Jedynie podium Polaków

Ostatniego dnia zawodów Pucharu Świata w łyżwiarstwie szybkim w Tomaszowie Mazowieckim znów Damian Żurek był najlepszy z Polaków. 23-letni sprinter zajął trzecie miejsce na 1000 m. To jedyne podium biało-czerwonych w rywalizacji przed własną publicznością.

Ostatni dzień trwających od piątku zmagani czołowych łyżwiarzy globu upłynął pod znakiem rywalizacji na 1000 m oraz wyścigów ze startu wspólnego. Przyniósł także największy sukces reprezentantów Polski, którego autorem był Żurek.

23-letni łyżwiarz Piłicy Tomaszów Mazowiecki na 1000 m potwierdził swoją dobrą dyspozycję czasem 1.09,85, co dało mu trzecie miejsce i pierwsze podium Pucharu Świata w karierze. Szybsi od startującego przed własną publicznością Polaka byli jedynie bardziej doświadczeni i utytułowani Holendrzy – Kjeld Nuis i Hein Otterspeer. Do zwycięzcy pochodzący z Tomaszowa Mazowieckiego łyżwiarz stracił 0,61 s.

W zawodach Pucharu Świata w tomaszowskiej Arenie Lodowej rywalizowało około 200 panczenistów z ponad 30 krajów. W ten weekend w Arenie Lodowej odbędą się finałowe zawody cyklu Pucharu Świata.

Damian Żurek wywalczył jedyny medal w Tomaszowie Mazowieckim